

CÔNG LÝ HÒA BÌNH

TIẾNG NÓI CỦA NGƯỜI VIỆT YÊU HÒA BÌNH CÔNG LÝ

Số
3

Quần Báo
phát hành sáng
Chủ Nhật

24-5-1970

10 ĐỒNG

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút
MAI-NHƯ-MẠNH

Tổng Thư Ký
TRẦN-NGỌC

Quản lý
TRẦN-THỊ-HIỆN

Tòa soạn và Trị sự
989, Hai Bà Trưng Sg—ĐT.90.093 — H.T.2.254 Sg

TIẾNG CHUÔNG BÁO NGUY: Vũ THƯƠNG PHÉ BÌNH «NÀM VÀ» Lại Tòa Tổng Giám Mục

hòa bình phải là thăng tiến nhân quyền

* Trong phán quyết ngày 5-5-1970 vừa qua, Tối Cao Pháp Viện đã xác nhận tính cách bất hợp hiến của một số điều khoản trong sắc Luật số 11/62 ngày 21-5-1962 thành lập các Tòa Án Quân Sự tại Mặt Trận. Vì lý do các điều khoản ấy đã hạn chế quyền căn bản của người dân và trái ngược với sự phân quyền giữa Hành Pháp và Tư Pháp.

* Quyết định này hết sức quan trọng, vì nó đưa tới hậu quả là thay đổi toàn thể cơ cấu và thẩm quyền của các Tòa Án xưa nay vẫn thường xử các vụ vi phạm đến an ninh quốc gia.

* Một số người không hiểu rõ vấn đề thì cho rằng Tối Cao Pháp Viện đã chịu ảnh hưởng những vụ biểu tình gây áp lực của Sinh viên mà xử như vậy. Nhưng thật ra, Tối Cao Pháp Viện đã áp dụng đúng theo nguyên tắc của Hiến Pháp Việt Nam Cộng Hòa và theo tinh thần của Bản Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân quyền.

Điều này đã được Luật Sư Nguyễn văn Huyền Chủ tịch Thượng Nghị Viện xác nhận, và hiện nay Quốc Hội Lưỡng Viện đang cố gắng duyệt xét và sửa đổi lại các luật lệ đã bị Tối Cao Pháp Viện tuyên bố là bất hợp hiến, phải bãi bỏ.

Nếu ta chấp nhận quan điểm của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam trong thư luân lưu ngày 5-1-1969 ghi nhận «HÒA BÌNH PHẢI LÀ THĂNG TIẾN NHÂN QUYỀN» thì ở đây ta phải hoan nghênh quyết định nhằm bảo đảm cho người công dân được xét xử một cách vô tư bởi một Tòa Án Độc Lập.

Có những người quá hăng say với công cuộc chống Cộng sản thì chủ trương rằng không thể đối xử một cách nhân đạo với những kẻ làm tay

sai cho Cộng sản được. Vì chính bên Cộng sản họ có bao giờ đối xử nhân đạo với những người chống đối như chúng ta đâu?

Quan niệm «ĂN MIỄNG TRẢ MIỄNG» này thiết nghĩ khó mà chấp nhận được vì nó trái ngược với lời chỉ dẫn của Giáo Hội trong việc đối xử với người đồng loại dù có thù nghịch tới đâu vẫn còn là anh em trong một nhà Chúa như ta.

Cũng theo tinh thần bảo vệ nhân quyền đó, chúng ta không thể làm ngơ đối với chuyện một đơn vị Quân Đội Mỹ vừa mới bắn bừa bãi vào nơi có ông già con nít trong khi tấn công vào thị trấn SNOUL bên Campuchia. Mặc dầu ta đồng ý việc Quân Đội Việt Mỹ hành quân phá hủy sào huyệt của Cộng Quân trên đất Miên.

Bởi vì người ta không thể nhân danh lý tưởng chống Cộng để tự cho mình quyền muốn thế nào cũng được, bất kể việc chúng ta làm có vi phạm nguyên tắc tôn trọng nhân quyền hay không.

CLHB

ĐOÀN KẾT TRONG NHÀ THỜ... NHƯNG CÒN THIẾU HỢP TÁC TRONG CUỘC MƯU SINH

* * MAI NHƯ MẠNH

SINH hoạt cộng đồng của giáo dân rất dồi dào phong phú. Có thể nói người Công giáo sinh hoạt với nhau mỗi ngày, nhất là tại các xứ đạo miền quê.

Từ sớm mai giáo dân đã tới nhà thờ cùng nhau nguyện kinh dâng lễ. Giữa trưa, chuông nhà thờ lại đổ từng tiếng một, nhắc giáo dân, ở mỗi nơi, ngưng việc làm để tưởng niệm giờ Chúa chịu chết và đọc kinh xin ơn Cứu chuộc. Rồi tới đến, một lần nữa giáo dân lại tề tựu đọc kinh chung.

Đó là sinh hoạt hàng ngày. Riêng những ngày Chúa nhật và các ngày lễ trọng, người Công Giáo thường nghỉ việc cả ngày để làm việc phúc đức, nguyện kinh, dâng lễ, học giáo lý nghe phúc âm và sinh hoạt hội đoàn.

Những sinh hoạt như thế đã làm nên một nếp sống cộng đồng và trở thành một sức mạnh nơi người Công Giáo.

Tuy nhiên chúng ta cũng nhận rằng hầu hết các sinh hoạt cộng đồng của người Công Giáo hiện nay đều là những sinh hoạt tôn giáo. Những sinh hoạt cộng đồng khác về xã hội, văn hóa và nhất là về kinh tế thì chưa có bao nhiêu. Trong

L.T.S Người Công Giáo chúng ta vẫn tự hào đã góp phần vào việc xây dựng nền văn minh quốc gia. Người Công Giáo chúng ta vẫn tự hào là một tổ chức đoàn kết chặt chẽ và rất hữu hiệu trong các sinh hoạt chung. Vậy trong giai đoạn mới của quốc gia người Công Giáo đang làm gì, sẽ làm gì, người Công Giáo tự đặt cho mình trách nhiệm gì đối với đất nước?

Chúng tôi xin dành mục này của tờ báo để trình bày cùng quý độc giả niềm ưu tư của chúng tôi đối với vận mệnh quốc gia và góp những tư tưởng mới mẻ của Giáo Hội soi sáng cho những sinh hoạt cộng đồng. Tiếp tay cùng chúng tôi để cho mục này thêm phong phú.

Chúng tôi cũng xin mời gọi những người tha thiết với tương lai của quốc gia, những người muốn áp dụng chân lý của Giáo Hội, muốn đem những tư tưởng mới mẻ của Giáo Hội soi sáng cho những sinh hoạt cộng đồng. Tiếp tay cùng chúng tôi để cho mục này thêm phong phú.

các xứ đạo, giáo dân thường sốt sắng chung công góp của để xây cất nhà thờ, hoặc để trang bị cho tổ chức hội đoàn nhưng lại thờ ơ trong việc thiết lập trường học kỹ nghệ nhà thương và có thể nói chẳng bao giờ đề cập với việc thành lập các hợp tác xã, các tổ hợp các công ty để cùng nâng đỡ nhau kinh doanh sinh sống.

Người công giáo đoàn kết thực những chỉ đoàn kết trong phạm vi tôn giáo, còn trong các phạm vi khác như xã hội nghề nghiệp kinh tế, người công giáo đối với nhau kể như còn xa lạ.

Khi nói tới người Việt gốc Hoa ở Cholon

người ta không khỏi khen phục tinh thần hợp tác tương trợ của họ. Chính tinh thần hợp tác tương trợ này đã giúp họ dễ dàng trở nên giàu có sung túc.

Người Công Giáo chúng ta ai cũng tự hào là anh em trong gia đình Giáo hội, tại sao chúng ta không nghĩ đến việc hợp tác tương trợ trong cuộc mưu sinh? Khi tới trước bàn thờ để cùng nhau dự Tiệc Thánh, ngày nào chúng ta cũng chúc lành cho nhau, Tại sao, trong công việc làm ăn sinh sống chúng ta không thực hiện cụ thể lời chúc lành đó!

Quốc gia này đang cần được xây dựng lại, Xây dựng từ những cộng đồng nhỏ. Cộng đồng giáo dân phải là những cộng đồng tiên phong gương mẫu. Một cộng đồng giáo dân gương mẫu là một cộng đồng trong đó có nhà thờ nguy nga, có trường học rộng rãi, có đầy đủ cơ sở xã hội như kỹ nghệ, có nhi viện chuẩn y viện, có hợp tác xã tiêu thụ, tín dụng có tổ hợp sản xuất, có công ty xí nghiệp và các tổ chức nghiệp đoàn. Đồng thời trong cộng đồng đó mọi giáo dân đều là những tín hữu sốt sắng tham gia các sinh hoạt hoạt cộng đồng chu toàn nghĩa vụ đối với Thiên Chúa và lo tròn bổn phận đối với anh em đồng loại của mình.

Một cộng đồng như vậy chắc chắn sẽ đem lại cho giáo dân chúng ta một đời sống hạnh phúc ấm no và cho quốc gia một tương lai đẹp đẽ.

MAI NHƯ MẠNH

lời chúa

Trình bày : ĐA-MINH

CHỦ NHẬT 24-5-1970

● Tục ngữ có câu : « *Chân mình những lấm mè mè, lại cầm bó đuốc mà rê chân người* ». Sự kiện này đã trở thành một chứng bệnh nan y của nhiều người cũng như nhiều đoàn thể, đảng phái. Họ là những con người bất mãn kinh niên chỉ biết dả phá mà không cần xây dựng ngay cả đến xây dựng cho chính bản thân họ cũng thế. Họ không muốn những danh từ « *tự nhận tự thú* » mà chỉ muốn nhiều người với đôi mắt soi mói cú vọ bề phê bình chỉ trích.

Người ta lật đổ chế độ cũ, mà người ta bảo là gia đình trị, độc tài, thối nát. Người ta làm ra một chế độ mới còn thối nát gấp mười, vì trùng đã tước rĩa tới xương tủy của chế độ, nhưng người ta vẫn hí hửng tung hô cách mạng thành công, vẫn quai miệng ra để chửi bới những người đi trước.

● Sinh viên đốt hình nộm Lon Nol, chiếm tòa đại sứ Miền đòi lập đoàn quân Miền phạt, phản đối chính phủ im lặng trước cuộc tàn sát Việt Kiều ở Miền. Đến khi quân đội tiến vào đất Miền để làm công việc mà hôm qua SV gọi là Miền phạt, thì SV lại la làng, đá dáo những kẻ nuôi dưỡng chiến tranh. Có ai nói SV bị lợi dụng thì SV tuyên bố sẽ không để cho ai lợi dụng. Đầu có muốn nhìn sự thực.

● Ở các xứ Đạo cũng không thiếu những trường hợp tương tự. Ông Trùm, ông Chánh rì tai

tuyên truyền, rồi la lối xách động đòi trả lại Đức Cha vì Cha Sở độc tài, Cha xứ giàu có... Trong khi họ cất xén công qui, hống hách đến xứ, chỉ mong có địa vị ăn trên ngồi trốc. Gia đình họ thì bề bối đủ truyện. Bà Trùm đi làm sở Mỹ đã đến lúc muốn ăn của chùa, con gái ông Trùm biến đầu mất tích, con trai ông Trùm kết đảng với tụi cao bồi, ông Trùm nghe đâu cũng đã giao du thân mật với một người đầu xóm. Thế nhưng ông Trùm như không để ý tới, ông vẫn có cả trăm cả ngàn chương trình xây dựng Xứ Đạo, sẵn sàng đưa ra để phá bất cứ việc làm nào của Cha sở, của người khác. Từ việc xây thánh đường, cất trường học đến việc đọc kinh rước kiệu, làm cống sửa đường. Ông trùm đều bới lông tìm vết để chỉ trích. Chỉ có kế hoạch của ông Trùm mới đem lại kết quả tốt đẹp, trừ kế hoạch cho bản thân ông, gia đình ông thì ông không có.

Lời Chúa hôm nay nhắc nhở cho tất cả chúng ta, những người không muốn đắm đuối mình để nói lên lời « *lời tại tôi* » :

« *Sao con thấy hạt bụi trong con, mắt anh em, mà cái xà ở mắt con lại không thấy ? Con có thể nói với anh em rằng : Nay bạn, bạn để tôi lấy hạt bụi ra khỏi mắt bạn. Còn Chính con, con không thấy cái xà trong mắt con ?* » *Hỡi những người giả hình, hãy lấy cái xà khỏi mắt mình trước đã, rồi hãy lấy hạt bụi khỏi mắt anh em* ».

(Lucca 6)

Vui buồn cùng bạn đọc

Người thợ vườn ĐÌNH LƯU NHẢ

Những Bàn Tay và
cõi lòng mở rộng...

Tuần báo Công Lý Hòa Bình ra đời, chấp chững bước đi trong cuộc hành trình, cuộc hành trình của những người Dân Thiên Chúa... Bước đầu không khỏi có những âu lo, trở ngại. Nhưng niềm tin đã được phần khởi vì thái độ quảng đại, và tấm lòng đầy thiện cảm của Bạn Đọc, Người Thợ Vườn xin ghi nhận những niềm vui dào dạt chân tình giữa Bạn Đọc và tuần báo C.L.H.B.

Thái độ thiện cảm đón nhận tờ báo này đã được nhiều quý Cha, quý Chức mọi giới, mọi tuổi bày tỏ, Riêng tuần này, Người Thợ Vườn xin được trích bản tin chính thức của cơ quan THÔNG TIN CÔNG GIÁO V.N. dưới đây, để chứng minh điều nói trên:

Công Lý Hòa Bình ra đời.

Saigon (TTCCG).— Nhân dịp cử hành Ngày Thế Giới Truyền Thông Xã Hội lần IV, làng báo Công Giáo Việt Nam thêm một bạn đồng hành, mang tên « Công Lý Hòa Bình ». Công Lý Hòa Bình tên một tuần báo Công giáo mới ra đời, là tiếng nói của người Việt Yêu Hòa Bình Công Lý, do ông Mai Như Mạnh làm Chủ nhiệm kiêm Chủ bút, ông Trần Ngọc Tông Thơ Ký, và một số văn hữu trẻ dồi dào khả năng chủ trương. Tòa soạn đặt tại số 289 Hai Bà Trưng Saigon.

Số 1 đã phát hành ngày 9-5-70, khổ 30 x 40 dày 8 trang, trình bày trang nhã, giá 10 đồng. Nội dung số ra mắt rất xây dựng, góp phần tích cực truyền bá tinh thần Công Lý Hòa Bình, dựa trên nền tảng các Văn kiện liên hệ của Giáo Hội bằng lối viết nhẹ nhàng, với nhiều đề mục hấp dẫn, thiết thực với cuộc sống hiện tại.

Chúng tôi hy vọng Tuần báo Công Lý Hòa Bình sẽ cung cấp nhiều tài liệu học tập suy tư cho các cán bộ Phong trào Công Lý Hòa Bình trong toàn quốc, đồng thời trình bày thỏa mãn mọi vấn đề về Hội Thánh, về Đất Nước hôm nay của người công dân Công giáo Việt Nam. Chúng tôi ước mong đồng bào toàn quốc thịnh tình tiếp đón.

Dân Cần... Dân Muốn...

Cùng với những Vui Buồn Cùng Bạn Đọc, Tòa soạn lại trao thêm trách nhiệm cho Người Thợ Vườn chia sẻ với đồng bào bạn đọc những âu lo, những khó khăn trong cuộc sống thường nhật. Vậy kể từ số này, bạn đọc có thể gửi cho chúng tôi những thắc mắc, khiếu nại của mình, chúng tôi sẽ lãnh phần chuyên đạt và tranh đấu cho những nguyện vọng chính đáng và khẩn thiết ấy theo tôn chỉ vì Công Bằng và Công Ích xã hội. Kính mong bạn đọc gửi thẳng về tòa soạn theo địa chỉ ghi nơi trang nhất.

ĐÌNH LƯU NHẢ

Tỏ Tình Với Mình

● Thơ VŨ THÁI HÒA

Ta cố quên cuộc tình
Ghi dấu từng nụ hôn
Ngậm ngùi trong ánh mắt
Yêu thương trĩu nặng hồn

Kỷ niệm còn lại đây
Dấu chân nhau còn đây,
Tình xa rời tâm tấu
Ôi... tình sao đắng cay!

Đời làm ta gian dối
Đề giờ phải tìm quên
Ta nào đâu có muốn
Cho hồn sa cõi buồn

Ta muốn trở về nguồn
Nhưng vào ai chứa chấp
Nên trố mắt tìm quên
Ru lòng khúc ru phiền

Ta cố mở mắt ra
Làm xác thân tượng đá
Nhưng lòng ngan ngút nhớ
Nghe hồn đầy xót xa

✱ VŨ THÁI HÒA

✱ Để xây dựng một nền Hòa Bình chân chính vĩnh cửu...

Hòa bình xây đắp trên tôn trọng, Yêu thương và chấp nhận người khác

✱ L.M. Hoàng Sĩ Quý S.J.

AI nấy trong chúng ta đều biết chuyện Năm anh mù xem voi. Mỗi anh chỉ biết một cái gì của con voi, nhưng mỗi anh đều đồng hóa cái ấy với chính con voi. Sai lầm là ở chỗ con voi chỉ là cái vòi, cái tai hay cái chân, v.v. của nó. Và đánh lộn nhau đến sứt mũi, đứt tai hay què chân lắm khi cũng chỉ vì thế. Nghe chuyện Năm anh mù xem voi, ai nấy không khỏi cười thầm cho cái biết cận thận của anh mù. Nhưng thử hỏi trong đời sống, ai là kẻ không có lần rơi vào vết xe ấy?

Khốn nạn thay! Hình như người đời càng ngày càng trở nên « Anh mù xem voi » hơn bao giờ hết. Cứ nhìn vào xã hội quanh ta thì thấy rõ ngay.

Xã hội ấy đương chịu ảnh hưởng rất nhiều bởi những gì từ Tây phương mang tới, cái tốt tuy cũng có, nhưng cái xấu lắm hơn. Người Tây phương vốn có óc phân tích rất tuyệt, nhưng, cũng chính vì thế mà họ cận thị, nghĩa là nhìn gần, nhìn hẹp, chỉ nhìn được từng khía cạnh của sự thực, và, giống anh mù, coi sự thực như chỉ là thế này hay thế kia thôi. Do đó, họ không thôi đào thêm những hố sâu phân cách.

Phải, xưa kia người ta chia rẽ nhau vì màu da, sắc da, nay vẫn minh hơn, người ta còn chia rẽ nhau vì lý do khuynh tả hay khuynh hữu, và chia rẽ vô cùng trầm trọng hơn. Chia rẽ nhau, họ chia rẽ đến nỗi ai tả thì coi như chỉ là kẻ có quyền sống, và ai hữu thì coi như kẻ sống của họ là phải diệt tả. Đó là khuynh hướng đồ hộ, muốn mọi người phải làm theo mình, thậm chí phải tưởng nghĩ y như ý mình nữa. Họ muốn làm theo kiểu cái máy, sản xuất con người đồng loạt như nhau, để biến tất cả cũng thành những cái máy tuy làm nhưng không nghĩ, những con vẹt

lập đi lập lại cùng một bản trường ca bất tận của Hít, và Mút, của Mác và Mao.

Năm 1968, giữa lúc sinh viên tả phái đương làm loạn xà ngầu bên Pháp quốc, tôi có dịp tham dự một cuộc hội thảo tự do tại rạp hát Odéon. Tôi có xin phép góp lời, và tôi đã bắt đầu như thế này:

— Thưa các bạn, Tây phương của các bạn ngày nay quen chia thành tả và hữu, làm nên duyên cớ để đánh lộn nhau cho đỡ buồn. Tôi thiết tưởng cách phân chia như thế trừu tượng quá, không hợp với thực tại của đời sống. Nói đề mà cười, thử hỏi ai trong các bạn có thể luôn luôn ăn tả hay hữu, làm tả hay hữu, đi tả hay hữu, yên tả hay hữu, và nghĩ tả hay hữu. Hay là khi ăn thì ai cũng ăn vào đúng giữa, làm thì không muốn làm như một anh cụt tay, đi thì muốn có cả hai chân phải và trái để đi, yêu thì nói yêu ở lồng ngực, và nghĩ tưởng thì thấy nóng lên đầu. Khốn nạn cho tôi nếu thiếu tay phải hoặc chân trái, vì khi ấy, người ta sẽ gọi tôi là thằng cụt.

Đời sống quả rất phức tạp, phức tạp hơn là lối chia đơn giản ấy. Phải, trong đời sống, nếu chúng ta muốn bênh vực anh em thợ thuyền, thì đồng thời chúng ta cũng muốn được học cao và giáo dục đầy đủ như con nhà quý phái. Và để có thể làm được một cái gì hữu ích cho người nghèo, ta cũng cần đến cái túi tiền và các phương tiện tối tân của tư bản, dù tư bản đó là nhà nước.

Nói cho đúng ra, phần thì người giàu lắm khi hách dịch và đề nên kẻ làm công, người lớn bước, phần thì sự chênh lệch giàu nghèo và giai cấp trong xã hội còn lớn lao quá, nên bốn phần chúng ta là phải bênh vực kẻ thế cô, và chấp nhận

(Tiếp theo trang 5)

L.T.S. Đề quý vị độc giả tiện theo dõi quan điểm của Giáo Hội trước những vấn đề trọng đại, trong phần sau đây, chúng tôi sẽ lần lần trích đăng những văn kiện căn bản của Tòa Thánh Vatican và của Hàng Giáo Phẩm Việt Nam.

THÂN PHẬN CON NGƯỜI TRONG THẾ GIỚI HÔM NAY.

4.— Những hy vọng lo âu.

1.— a) Đề chu toàn sứ mạng của mình, Giáo Hội lúc nào cũng có bốn tìm phận hiệu các thời điểm và giải thích những thời điểm đó theo ánh sáng Tin Mừng. Mục đích là để giải đáp những thắc mắc muôn thuở của con người một cách thích ứng với mọi thế hệ: Thắc mắc về ý nghĩa của cuộc sống hiện tại cũng như tương lai, thắc mắc về sự liên hệ giữa hai cuộc sống đó.

b. Vậy cần phải biết và hiểu thế giới chúng ta đang sống hôm nay. Biết và hiểu những chờ đợi, khát vọng và tính chất, làm lức, bí hiểm của

GIÁO HỘI Trong Thế Giới hôm nay

● HIẾN CHẾ MỤC VỤ : VUI MỪNG và HY VỌNG. (Tiếp theo kỳ trước)
(Bản Dịch của T.L.C.V.N)

thế giới. Chúng ta có thể mô tả nét chính của thế giới hôm nay như sau:

2.— Con người hôm nay đang sống một giai đoạn mới của lịch sử nhân loại một giai đoạn đánh dấu bởi những thay đổi sâu rộng và nhanh chóng. Những thay đổi này đang dần dần lan rộng trên khắp thế giới. Những thay đổi do chính trí óc thông minh và tài nghệ của con người làm nên, lại đang ảnh hưởng trên con người. Ảnh hưởng trên phê phán và ước vọng cá nhân cũng như tập thể, ảnh hưởng trên lối suy tư và hành động đối với sự vật cũng như đối với đồng loại. Hiện người ta có thể nói đến một sự lột xác của xã hội và văn hóa. Sự lột

xác đó cũng ảnh hưởng cả trên đời sống tôn giáo.

3.— a) Cũng như trong mọi khủng hoảng vì lớn mạnh, sự lột xác này cũng gặp khó khăn trầm trọng.

b) Chẳng hạn: con người nói rộng được quyền hạn của mình nhưng không hoàn toàn làm chủ được nó. Con người đã cố gắng đi sâu vào thâm tâm của con người nhưng hình như lắm lúc lại không dám chắc về chính mình. Con người dần dần khám phá rõ rệt những định luật của xã hội nhưng lại ngần ngại khi định hướng cho xã hội.

4.— a) Chưa bao giờ nhân loại có đầy tràn của cải, khả năng và tiềm lực kinh tế như ngày hôm nay. Thế giới mà một phần lớn nhân loại trên thế giới đang bị đói khổ, cơ cực dầy xéo; vô số người còn chưa biết đọc biết viết.

b) Chưa bao giờ con người được hiểu sâu xa về tự do như hôm nay. Thế mà trong lúc đó, đang xuất hiện thêm những hình thức nô lệ hoá xã hội cũng như nô lệ hoá tâm hồn.

(Còn tiếp)

QUAN ĐIỂM

Hòa Bình của Giáo Hội C.G.V.N.

● THƯ LUẬN LƯU CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT-NAM HỌP TẠI SAIGON NGÀY 5 THÁNG 1 NĂM 1969.
(Tiếp kỳ trước)

Kể có phận sự đảm đương một chức vụ hay nghề nghiệp phải tận tâm làm tròn phận sự mình với tính thần phục vụ và sức cố gắng và hy sinh, vì luật công bình bất buộc, lãnh lương để làm việc.

Đó là lương tâm chức nghiệp. Lợi ích quốc gia và thể diện dân tộc cũng đòi hỏi nơi công, tư chức và công nhân tinh thần trách nhiệm tận tụy với nghề nghiệp, hoàn hảo công tác trao phó. Nhờ đó Xã Hội ta mới mong tiến triển mau chóng

Tôn trọng lương tâm

Trong thâm tâm mỗi người, có tiếng nói thầm kín, tiếng nói ấy không ai bịa ra, nhưng do

chính tạo hóa đã ghi tạc, đó là thiên mệnh của mỗi người phải tuân theo. Tiếng lương tâm vang lên đúng lúc tự đáy lòng ta thúc đẩy ta làm thiện làm ác. Ta phải trung thành với tiếng lương tâm để hợp tác cùng kẻ khác tìm chân lý, tìm giải pháp thích nghi cho bao nhiêu vấn đề luân lý liên hệ đến đời sống cá nhân và Xã Hội (2).

Tôn trọng gia đình.

Gia đình là nền tảng của Xã Hội, gia đình hiểu thuận lẽ giáo, kỷ cương, thì Xã Hội phát huy đạo đức và phồn thịnh. Dầu với thời đại nào, nhân, nghĩa, lễ, trí, tín vẫn là giềng mối quan hệ của dân tộc ta, dầu với thời đại nào, công dung ngôn hạnh vẫn còn là đức tính tốt cho phụ nữ ta. Dầu với thời đại nào, mối tương quan, phụ tử, phụ phụ huynh đệ, bằng hữu vẫn còn giá trị đặc biệt của nó.

Tình trạng thiếu trường học, thiếu sân chơi, thiếu nơi giải trí lành mạnh gây rất nhiều tai hại cho tuổi trẻ. Chúng tôi mong mỗi bậc phụ huynh cũng như các người hữu trách cộng tác với nhau để bảo vệ thanh thiếu niên.

Truyền thống Gia đình VN quý trọng trẻ con và Gia Đình đông con. Ông bà cha mẹ luôn luôn sẵn sàng hy sinh vì con cháu và cho là Phước Lộc trời ban. Thật là đáng khâm phục. Chúng ta không nên chạy theo những lý thuyết ngoại lai, những chủ trương ích kỷ mà hạn chế sinh sản hay sát hại thai nhi « trong sự điều hòa sinh sản, con cái Hội Thánh không được phép xử dụng những phương được mà Hội Thánh cấm đoán khi giải thích luật Thiên Chúa ».

Trong Thông Điệp « Đời sống con người » Đức Giáo Hoàng đã nói rõ vấn đề này.

(Còn tiếp)

Thảm trạng chiến tranh

ĐOÀN THANH LIÊM

PHẢI nhìn thấy cảnh hàng chục ngàn người đầu tóc xơ xác, áo quần lem nhem chen chúc trong các trại định cư ở Gio Linh, Cam Lộ, ở Tam Kỳ, Quảng Ngãi. Phải vào thăm các xã ấp ruộng vườn xơ xác miền đồng bằng Sông Cửu Long. Phải tìm gặp những khuôn mặt cháy nám vì bom na pan, những khúc chân khúc tay cụt ngắn vì mìn cò lầy mìn chống xe đồ...

Đúng rồi, phải thoát ra khỏi cảnh xa hoa đang diễn ra của các đô thị để mà thông cảm với nỗi lòng con dân Việt đang quần quai rên xiết vì chiến tranh tàn phá quê hương.

Còn hơn thế nữa! Hãy tìm gặp những bà mẹ già mặt mày hắc đi tìm con không biết bị bắt giữ từ bao giờ. Hãy lắng nghe những thiếu phụ mất chồng từ mấy năm rồi, giờ đây trước thực tế phũ phàng vật giá leo thang không biết xoay sở thế nào để nuôi lũ con thơ dại.

Có đi gặp tận mắt, nghe tận tai như vậy, chúng ta mới thấy lương tâm của mình không làm sao yên ổn được. Nhất là với lương tâm của người Kitô giáo, ta không thể nào có thái độ bình thản trước một cuộc chiến tranh tàn bạo đầy xéo bọ nhiều năm trên đất nước này. Người Công giáo chúng ta tuy là một thiểu số chưa tới 15% dân số trong nước nhưng chúng ta tương đối được ưu đãi nhiều. Giáo Hội Công Giáo Việt Nam hiện đang quản trị biết bao cơ sở lớn lao: Nhà thờ đồ sộ, trường học rộng rãi, nhà thương, cơ sở y tế xã hội quy mô ngấn nắp...! Về phần giáo dân thì phần lớn ở trong khu vực được bảo đảm an ninh, nên làm ăn có phần sung túc. Nhất là tại các khu giáo dân di cư miền Bắc.

Ngay cả ở những vùng do Việt Cộng chiếm đóng, tương đối giáo dân cũng được nể sợ hơn, vì đầu sỏ giáo dân cũng được tổ chức và lãnh đạo. Việt Cộng khó có thể áp dụng bạo lực hoặc « xiết chặt kèm kẹp » như đối với những nơi người dân thiếu tổ chức. Và đến khi quân đội quốc gia

hay đồng minh có hành quân tảo thanh càn quét, thì thường giáo dân cũng dễ được bảo lãnh hơn, và ngay việc cứu trợ cũng dễ tổ chức vì giáo dân lúc nào cũng có người cầm đầu dẫn đạo.

Đành rằng chính khối giáo dân chúng ta có quyền được hưởng những bảo đảm chính đáng đó, vì chúng ta biết tổ chức chặt chẽ, biết tranh đấu đến nơi đến chốn, biết thắt lưng buộc bụng, biết chịu đựng gian khổ để cầu tiến. Đành rằng chúng ta có quyền được có đủ phương tiện để hành đạo và truyền đạo.

Nhưng thực ra chúng ta chưa tranh đấu đúng mức cho đa số đồng bào Việt Nam, chúng ta mới chỉ lo cho chính chúng ta mà thôi. Như vậy chúng ta quả còn ích kỷ, chỉ lo cho bằng, chứ đừng nói tới nghĩa vụ Bác Ái của đạo Chúa. Giáo dân chúng ta là những người được Chúa cho nhiều, nhưng chúng ta chưa cố gắng san sẻ cho đa số đồng bào ta đang đau đớn khổ cực vì đè nén áp bức, vì chiến tranh tàn bạo!

Bây giờ thì chúng ta biết rõ ràng là khát vọng sâu xa nhất, chân thành nhất của đồng bào Việt Nam ruột thịt của chúng ta là được sống trong Công Lý và Hòa Bình. Sống trong sự bảo đảm của Công Lý tức là không còn bị đe dọa, chụp mũ, bắt giam tra tấn vô cớ, không còn bị bóc lột bởi bè lũ tham nhũng, đầu cơ, cường hào ác bá. Sống trong Hòa Bình tức là không còn bị cảnh bom đạn tàn phá, cảnh giạt mìn, pháo kích, không còn bị đốt nhà, phá ấp.

Chúng ta đã thấy rõ như vậy. Nhưng liệu chúng ta có đủ can đảm để hành động mạnh mẽ cho Hòa bình mau sớm trở về với Dân Tộc ta chăng? Liệu chúng ta có dám đưa thân thể, tài sản của mình để góp phần vào cuộc tranh đấu chung cho Công lý được thực thi trên đất nước này không? Dân Tộc ta, cũng như Chúa Kitô đang đòi Công Lý, đang khát Hòa Bình: liệu chúng ta có thật tâm cố gắng để cho kẻ đói ăn, cho người khác uống không?

Bởi vì người Kitô giáo Việt Nam không thể tách khỏi Cộng đồng dân tộc Việt Nam.

Hoan hô, đá đảo

Kiểm ước và ăn cướp

Khi phân quyết việc thu thuế kiểm ước là một hành động vi hiến. Tối Cao Pháp Viện đã quát roi mây vào mặt nhà nước. Phân quyết như vậy thì có khác gì vào nũa với ông Nghị Chức và ông Nghị Đạt cho rằng nhà nước đã ăn cướp của dân. Nghe nói nhà nước ăn cướp, Roi Mây chỉ sợ tổn thọ. Tuy nhiên, nếu bàn luận ra thì chẳng phải TCPV và hai ông Nghị không có chỗ hữu lý. Này nhé: dân biểu dùng quyền bất khả xâm phạm, cạy tượng Chàm đem ra ngoại quốc là ăn cắp; sĩ quan đeo lon đại úy chớp xe ngoài xa lộ là ăn cắp, lính đào ngũ thủ súng đi tổng tiền là ăn cắp; bọn lưu manh mang dao búa phá nhà, cạy tủ lấy đồ là ăn cắp. Vậy nhà nước dùng nghị định vi hiến móc bầu bao của dân chẳng là ăn cướp thì là gì? Hành động ấy không xếp loại với những hành động kể trên thì xếp vào đâu? Hẳn nhà nước cũng đồng ý như vậy nên quý ông Chức Đạt và quý vị trong TCPV mới chưa có ai phải đi nặng.

Trong vụ này người dân vẫn còn có điều thắc mắc. Tiền thuế kiểm ước nhà nước thu được đã lên đến nhiều tỷ. Cách thu tiền phi pháp. Ai dám tin số tiền được xử dụng hợp pháp đây.

Luật Việt Nam, Công Lý Việt Nam.

Luật nước ta chẳng ra cái chi gì cả. Đưa nào vô phúc bị ăn đòn vào dặng ở vành móng ngựa thì dù có tội, dù vô tội cuộc đời cũng coi như xuống dốc. Quan tòa, thầy cãi thì vô số anh lem nhem, chẳng xử thì thôi, xử thì toàn viện dẫn luật thực dân, luật Madagascar, luật khỉ chó gì đâu ở tứ phương ra buộc tội, chẳng cãi thì thôi, cãi thì cãi vung vít làm cho thân chủ thay vì được tha lại hóa ra bị tù kỷ.

Nước Việt Nam độc lập. Dân Việt nam độc lập, những tỉnh từ lập vào sau chữ Việt Nam thì vô số và thom tho, bóng bẩy lắm. Thực tế thì có nhiều cái ngừi không được. Trong đó có cái gọi là luật pháp Việt Nam. Đó là một mớ giấy lộn, chấp vá lem nhem, khó mà tìm thấy tính chất Việt Nam trong đó. Luật pháp VN mà pha phối, hỗn độn như vậy thì Công lý VN còn ra cái chó gì?

Cõi Niết Bàn

Thấy nước Việt Nam có tới hai Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất đã là đáng buồn, Thấy hai giáo hội thống nhất ấy đánh nhau máu lửa toi bởi lại càng đáng buồn hơn. Nghe Phật tử than khóc đã buồn. Nghe các Thượng Tọa, Đại Đức họp báo chửi nhau bằng những danh từ xấu xa thì thực hết còn biết nói sao được nữa.

Giải đáp thắc mắc

Người phụ trách: LAM CAM

Kính Ông Lâm Cam

Gần nhà cháu có một bà già năm nay đã gần trăm tuổi. Bà hay kể cho tụi cháu nghe những truyện ma, nào là ma cụt đầu, ma ca rồng, ma vú dài... Bà thường kể rằng những chùa chiền ngoài Bắc nhất là miền Cao Bằng Lạng sơn thì linh thiêng lắm. Có những ông pháp sư thiết cao tay làm cho người chết sống lại để ợt. Chính bà cũng có một đứa con đã được ơn cái tử hoàn sinh. Cháu thì vẫn bán tin bán nghi bên hỏi thăm Ông thử coi: Đời ông có lần nào may mắn được người chết sống lại chưa?

NGUYỄN-THẾ-TROC

Đường Trần Quốc Toàn.

Trả lời

Thú thiệt với cháu, ông cũng đã nghe người ta kể nhiều chuyện người chết sống lại, nhưng tin thế chỗ nào được. Đến lúc này thì ông mới tin Cháu ạ! Cháu có biết tại sao lúc này ông mới tin không?

Ồi giới ơi! Thật là kinh khủng. Sau cái đêm gọi là thăm sát lại VNQT. súng nổ vang trời, Lựu đạn tung không ngớt. Bên các thầy Ấn quang chết như rạ. Những cảnh tàn ác cháu không thể tưởng được. Xe GMC tông cửa Chùa tiến vô cán nát bảy hai SV Phật tử đang gác cổng. Cháu có biết không, các Thầy Ấn Quang khóc ròng, thương tiếc những người đã vì đạo pháp hy sinh nhục thể, các Thầy bèn ra một chương trình cầu siêu và nghi lễ an táng các Đấng tử đạo mùa pháp nạn 70 thật xôm trổ. Bác thầy cũng há dạ, rắp tâm đi dự đám táng. Nhưng chờ mãi chẳng thấy, hỏi ra mới vỡ lẽ, các Thánh Tử Đạo Ấn Quang sống lại hết trơn hết trọi rồi. Thật là vạn phúc cho đất nước: nếu các Người mà không sống lại thì đến loạn 10.

Ông cho cháu những bằng chứng thiệt hùng hồn nhé: ĐĐ Tâm Thanh thuyết pháp rằng sáng 7-5. đã thấy rõ bàn tay Phật tử nổi lều bều ở hồ VNQT.

ĐĐ Pháp Siêu cho biết rõ, một ông ông đêm còn thức mà đã thấy một oan hồn SV Phật tử hiện về nói oang oang đòi người sống phải trả nợ máu.

ĐĐ Thích nhật Trường quả quyết đã thấy các xác chết hầu hết được khiêng bỏ lên xe HTT Mỹ đem đi nơi khác.

Đại đức là đức lớn, các Thầy là những vị có đức lớn vậy thì các Thầy không nói láo. Nhà tu ai mà nói láo phải không cháu!

Thế nhưng đến hôm nay vẫn chưa tìm ra lý lịch của những bàn tay nổi lều bều kia. Ông thì ông tin là của anh em thương phước bình bô quên, còn các Đấng Tử đạo AQ thì chắc chắn đã sống lại đứt đuôi con nòng nọc rồi.

Lậy Phật độ trì chúng sinh, xin cho các Đấng tu của chúng con không bao giờ nói dối để nhờ con bị nghèo vì xe Mỹ chạy ầu thì đã có các thầy làm cho sống lại,

Roi mây vẫn thường nghĩ rằng cõi Niết Bàn huyền diệu thực khó có người vô được. Muốn vô Niết Bàn phải ra thoát khỏi vòng luân hồi. Muốn ra thoát khỏi vòng luân hồi tâm hồn phải sạch bách tham sân, si phải lìa xả, từ bi vô lượng. giết một con kiến độc đang cắn chân mình mà còn không đáng vào Niết Bàn thì chửi nhau là giáo gian, là đao phủ, thế chấp đầu nhau, thế bắn nhau gây căng để bỏ càng ngoài phố cho chúng sinh xem chơi sẽ đáng vào nơi nào.

Ồi, những người một đời tu khổ mà thất tình, lục dục còn hoen ố lộ liễu như vậy thì muôn vạn chúng sinh biết tìm đâu ra có duyên giải thoát. Cõi Niết bàn thực khó tới vậy thay.

Hỡi Việt Nam Quốc Tự, mi là miếng đất thờ hương hay mi là miếng dính chung mà mọi người phải tùm vào xâu xé gây cảnh máu đổ, thịt rơi, hồn sôi, oán bỏng như vậy.

Trường hợp Thương Phế Binh

NĂM VÀ TẠI TÒA T.G.M.

Ngày 10-5-70 vừa qua một số thương phế binh do anh Nguyễn Rô dẫn đầu đã kéo vào Tòa Tổng Giám mục Saigon đưa thỉnh nguyện yêu cầu Đức Tổng Giám mục Nguyễn văn Bình giải quyết vụ xung đột giữa thương phế binh và nhân dân tự vệ xứ Tân Phú.

Thương phế binh đòi hai điểm:

1) Bồi thường xứng đáng cho Thương Phế Binh bị đá thương trong vụ xung đột.

2) Thuyên chuyển Linh mục Đình Xuân Hải Cha xứ Tân Phú đi nơi khác.

Theo anh Nguyễn Rô, Thương Phế Binh sẽ không rời Tòa Tổng Giám Mục nếu 2 nguyện vọng nêu trên không được giải quyết thỏa đáng.

Đọc báo hằng ngày, nhất là báo Xây Dựng, chúng ta có thể biết rõ sự thật về vụ xung đột ra sao rồi. Ở đây chúng tôi không muốn đề cập tới nội dung vụ xung đột này nữa. Điều đáng nói ở đây là sự kiện thương phế binh kéo vào năm và trong Tòa Tổng Giám Mục Saigon, đã đưa cuộc tranh đấu của Thương phế binh đi theo một đường hướng hoàn toàn mới. Một đường hướng vô cùng nguy hiểm.

Bài của Ông Văn

Ái cũng biết, Tòa Tổng Giám Mục là một cơ sở đầu não của Giáo hội Công Giáo Việt Nam, và chỉ huy tất cả những công việc và tôn giáo mà thôi. Giáo quyền và thế quyền hoàn toàn biệt lập.

Qua báo chí, người ta được biết, trong cuộc tiếp xúc đầu tiên với nhóm Thương Phế Binh, Đức TGM. Nguyễn văn Bình đã thẳng thắn minh xác: *Linh mục Đình Xuân Hải, ngoài vai trò một Linh mục Công Giáo, cũng là một Công Dân như tất cả mọi Công dân Việt Nam khác. Như thế, nếu Linh mục Hải có trách nhiệm trong vụ xung đột vừa qua thì hãy dành quyền phân xét cho Công Lý.*

Thật đã quá rõ ràng, Người ta không thể vì một lý do gì mà lẫn lộn về tính cách biệt lập giữa giáo quyền và thế quyền. Nhưng hoạt động nào của Giáo dân cũng như của Linh mục liên quan đến tín lý cùng những sinh hoạt trong phạm vi Tôn giáo thì dĩ nhiên phải thuộc quyền định đoạt của hàng giáo phẩm. Nhưng, với tư cách công dân, dù là Linh mục hay bất cứ ai khác, đều phải chịu trách nhiệm về hành động của mình trước thế quyền, mà cụ thể là các cơ cấu Lập pháp, Hành pháp và Tư pháp của quốc gia.

Đi sâu vào vụ một thiểu số thương phế binh xâm nhập Tòa Tổng Giám mục để tranh đấu đòi đức Tổng Giám Mục đòi Cha xứ Đình Xuân Hải, người chủ trương chắc đã nhắm vào mục đích, một mặt dùng áp lực để chi phối quyết định của Giáo quyền, mặt khác đẩy Giáo Hội vào vòng tranh đấu có tính cách chính trị hiện nay. Hành động này thật là nguy hiểm. Nguy hiểm ở chỗ nếu hàng giáo phẩm hành động thiếu khôn ngoan, nếu giáo dân không đủ bình tĩnh sáng suốt để có những phản ứng bằng bột, nông cạn thì chúng ta đã bị mắc mưu và cái cảnh tranh đấu hỗn loạn thời Nguyễn Khánh đã tái diễn rồi.

Cuộc đụng độ Tôn giáo, cuộc xáo trộn nguy hiểm như trong thời Nguyễn Khánh đã không xảy

ra và chắc chắn sẽ không bao giờ xảy ra nữa. Và như chúng ta đều biết, sau một ngày năm và, những người tranh đấu đã rời tòa T.G.M. Nhưng đầu sao thì hành động của Thương phế binh cũng là một tiếng chuông báo động cho người Công Giáo chúng ta.

Hiệu nhiên đang có một âm mưu cổ tình đánh lộn sông đời và đạo để thừa cơ bôi lọ hàng giáo phẩm và triệt hạ uy tín của Giáo Hội, đồng thời lôi kéo Giáo hội vào những cuộc tranh chấp chính trị. Theo dõi báo chí về vụ xung đột tại Tân Phú, người ta đã thấy rõ điều đó. Vậy người Công Giáo trong xứ đạo, trong cộng đồng giáo dân rất nên sáng suốt đề cao cảnh giác. Thái độ đề cao cảnh giác này có thể biểu lộ dưới hai khía cạnh:

Trước hết, mỗi người cần phải hết sức nhẫn nại bình tĩnh, để làm chủ lời nói, hành động của mình, trước những kẻ đã vô tình hoặc cố ý gây khó khăn hoặc thiệt hại cho quyền lợi của chúng ta cũng như của Giáo hội, thì như trường hợp một thiểu số Thương Phế Binh vào năm và trước Tòa Tổng Giám Mục mới đây. Xa hơn nữa — và đây mới là điều quan hệ — là mỗi giáo dân phải can đảm tự đứng ra lãnh lấy trách nhiệm về các hành động của mình, nhất là các hành động thể tục trong xứ đạo, trong cộng đồng.

Từ trước tới nay trong các xứ Đạo, giáo dân thường ý lại quá đáng vào các cha xứ, đề nhất tề mọi việc dù đạo dù đời cũng xin cha xứ đứng ra điều động và chịu trách nhiệm.

Hễ cha xứ hô lên thì hàng xứ mới ra tay hoạt động nếu cha xứ im lặng thì hàng xứ cũng làm ngơ và mọi hành động đều mang nhãn hiệu: *làm theo chỉ thị của cha xứ*. Nếu từ trước tới nay giáo dân trong các xứ đạo biết sốt sắng đem khả năng lãnh trách nhiệm về các hoạt động trong xứ, nhất là các hoạt động có tính cách Công dân các chà xứ chỉ giữ vai trò cổ vũ theo đúng ý nghĩa của vị lãnh đạo tinh thần, hgnitort vụ xung đột Tân Phú vừa qua, thương phế binh kkk mà chụp mũ Cha xứ Đình Xuân Hải là người cầm đầu nhân dân tự vệ đánh đập dã man? mấy thương phế binh chiếm đất cất nhà.

Đối với các anh em Công giáo trong hàng ngũ Thương phế binh và trong các cơ cấu khác của quốc gia, trước tiếng chuông báo động hôm nay, chúng ta nên ý thức trách nhiệm của mình, làm sao cho tổ chức mà chúng ta tham dự đứng bị lợi dụng cho các mục tiêu đen tối. Ai cũng biết Thương phế binh Công giáo chiếm 1 tỷ số quan trọng trong tổng số Thương phế Binh, và ngay trong cấp lãnh đạo người Công giáo cũng không phải là ít. Cuộc tranh đấu của Thương phế binh đề đòi hỏi sự nâng đỡ của quốc gia, đòi hỏi sự trả công cụ thể đối với công lao xương máu đã đóng góp cho xứ sở là một cuộc tranh đấu chính đáng. Nhưng người Thương phế binh Công giáo cần phải sáng suốt, phải cảnh giác đứng đề cho các mưu đồ chính trị hắc ám làm lạc xen vào cuộc tranh đấu đó như đang xảy ra hôm nay.

«Chúng con đừng nghĩ đến mình, vì chúng con sẽ thấy mình thiếu nhiều, chúng con hãy nhìn đến kẻ nghèo khổ, rồi chúng con sẽ thấy mình còn nhiều của dư thừa và xa xỉ».

(Lời Đức G.H. GIOAN XXIII trong buổi triều yết 11-9-1962).

Hòa bình...

(Tiếp theo trang 3)

con đường Bát Phúc của Chúa: Phúc cho kẻ nghèo, kẻ khóc lóc, v.v... Nhưng đồng thời chúng ta cũng muốn sống tự do và tự mình, không thể để ai suy nghĩ hộ ta và bắt ta đi cùng một con đường với họ. Phải, chúng tôi bệnh vực thợ thuyền, nhưng chúng tôi muốn tranh đấu theo đường hướng và nguyên tắc Kytô Giáo của chúng tôi. Chúng tôi tôn trọng ý kiến người khác, nhưng không thể tôn trọng khi ý kiến ấy nhằm tước bỏ quyền có ý kiến và sống tự mình của chúng tôi.

Đạo Công giáo là một đạo đề cao bản vị, nên bệnh vực những gì là riêng biệt của mỗi người. Thiên Chúa của chúng ta không phải chỉ là một mà còn là ba nữa. Thiên Chúa của ta là Tình yêu, nên Ngài phóng khoáng và quảng đại, muốn cởi mở sang những cái Minh khác. Vì thế mà nơi chính Ngài, đã có Tam vị, nghĩa là Ba cái Tôi, mà ta quen gọi là Ba Ngôi. Ba Ngôi vừa hoàn toàn giống nhau, vừa hoàn toàn khác nhau. Chẳng những giống nhau, Ba Ngôi còn đồng nhất với nhau nữa.

Ba Ngôi không phải chỉ giống nhau, như giữa anh và tôi cùng là người với nhau, nhưng Ba Ngôi có cùng một bản tính, cùng một Thể, do đó cũng cùng một hiểu biết và ý chí nữa. Giống ở đây nhưng phân biệt lại ở chỗ khác. Chẳng những phân biệt mà còn tương phản nhau nữa, Có tương phản khi đó là giữa mặt trời mặt trăng, giữa thi ân và tiếp nhận, giữa âm và dương. Vì tương phản nên Ba Ngôi bù trừ đúng cho nhau từ những vị trí khác nhau đối với cái Thể của Thiên Chúa.

Vũ trụ rập mẫu Thiên Chúa, và rập mẫu ngay cả ở chỗ mà Ngài phân biệt nơi chính mình nữa. Đó là vì vũ trụ được làm nên do Ba Ngôi, là vì Thiên Chúa đã tác tạo nó theo hình ảnh mình, tức

(Xem tiếp trang 7)

NHÌN VÀO CỘNG ĐỒNG GIÁO XỨ CÔNG RÀNH Xứ Đạo tôi

NHÂN DƯC HẢI « HỒI Ơ » đang trên nhện lều Xây dựng của đồng bào Cư xa Ngồi đó Trương mình Giảng xin chính quyền giúp đỡ vụ công rãnh vì mùa mưa sắp tới làm tôi chột tính: « ừ, mùa mưa sắp đến rồi, khu vực mình cũng lại khô vì công rãnh ». Mùa mưa năm ngoái xảy ra bao nhiêu vụ cãi nhau, đánh nhau vì nước, vì cống. Tôi còn nhớ, một sáng chủ nhật, vừa được nghe giảng về đức bác ái thương yêu, về đến nhà một trận mưa như thác đổ. Ôi! nước ở đâu mà « dữ dội », nước tum lùm tã la, nước ngập hết mọi nhà. Thế là người ta quên hết những gì vừa nghe ở thành đường để bắt đầu những cuộc cãi cọ chửi bới.

Bà Phó ở xóm trên chửi bà Trương ở xóm dưới: « Nó ở dưới mà nó chặn đường cống thì nước chẳng xuống đâu bố nó à ». Bà Trương nhà ta đầu có vữa: « Ừ, nó chảy xuống đâu bố đứa nào ấy, không chịu vét cống cứ hàn ra đấy rồi bắt bà hầu hã! bà lấp đấy, cho mà biết tay ». Cái loại văn chương như rủa cứ được tiếp tục đối đáp chẳng ai chịu ai. Cho đến khi trời tạnh hẳn và nước đã rút hết, bà Trương bà Phó đi lễ chiều, gặp nhau lại cười xuề xòa vì đã quá lời. Chờ đến trận mưa sau, đôi phát thanh của các bà lại bắt đầu hoạt động. Có điều chắc là vào một ngày cuối tuần đẹp trời cả hai bà đều đến tòa cáo giải xin ơn tha thứ vì đã « trót đại cãi nhau ».

Các ông xóm trên xóm dưới cũng đã tổ chức nhiều cuộc họp để giải quyết vấn đề cống rãnh.

Có ông đòi lập dự án xin quỹ xây dựng nông thôn yểm trợ. Ông khác lại không chịu đóng góp vì ông đã có cống riêng. Mấy ông xóm trên thì nhất định chỉ đóng góp một phần nhỏ vì làng nào nước cũng chảy xuôi, không đời nào nước chảy ngược.

Cho đến một ngày cuối năm, người ta lại tổ chức một cuộc họp thật đông đủ. Chưa khai mạc thì một ông đã nêu ý kiến. « Cuối mùa mưa rồi, chúng ta xếp vấn đề làm cống lại đến đầu mùa mưa sang năm » xin bàn về việc tổ chức kiệu tất niên ». Mọi người vỗ tay ủng hộ. Một chương trình thật xóm được phác họa, thế là vấn đề cống rãnh vẫn còn nguyên. Và bây giờ, một « viễn tượng đen tối » về sự cãi nhau của bà Trương bà Phó lại sắp được tái diễn ở Xứ Đạo tôi, vì mùa mưa sắp tới rồi.

ĐẤT VỖ

Khai Uyên

ĐI THĂM
KHU
DINH ĐIỀN

Võ Đắc

● của ĐOÀN THANH LIÊM

T RÊN sân ga lâu ngày vắng bóng con tàu, người ta dùng làm chợ Dương Xuân bùng lên — sức sống chuyển từ ba giờ chợ đông.

Đẹp những bánh xe tàu hoen rỉ, lông chông hàng được bày biện thành những kẻ vuông dài, bán toàn thổ sản. Nhiều nhất là khoai tía, củ nào củ ấy cứ như trái dừa, lông da sần sùi. Một gia đình đông con chỉ cần bữa một nửa màu mè gia vị là đủ ngon cơm. Thịt heo cả tháng không có. Đành chuyển lên tỉnh bán được giá hơn. Một ký lô dễ chừng bốn năm trăm. Đối với cái đất khi ho có gáy này, đào đâu ra tiền ăn thịt heo. Họ hoàn cả tháng mới được nếm mùi lại là thịt heo toi. Bác Huân chích đạo phần nân dân làng ăn ầu tã, có ngày lâm vi trùng chết dịch. Lại một điều, người ăn cũng nhiều, chẳng phải đem chôn, cứ sống sờ sờ ra đấy, nên thịt heo toi bỗng đứng lên giá. Tăng đều đều, đều nay chừng hai ba trăm một ký.

Mấy bữa nay, ông Huyện mượn đầu chiếc xe cây về, cứ há mồm ken kết chạy qua chạy lại rầm rầm cả ngày bữa bữa lên những ngôi mộ gần khúc quanh đường rầy. Mộ này vốn cũng có thân nhân. Cái mộ Kiệu nghênh ngang đang chui rúc trong căn nhà không là nhà, xem chừng chỉ hơn cái chuồng gà, núp sau hàng chuối xơ xác ẩm mùi phía gập trái cầu sông Vực. Họ vốn gốc Nam định bỏ nhà cửa ruộng vườn tay trắng vào Nam. Đến đất này thì ngã bệnh sốt rét. Vào cái thời cơm chưa đủ ăn, lấy đầu thuốc uống. Nhóm di cư bầy mạng đánh giết thân đất người: Mụ Kiệu. trời cho còn sống, lấp liếm qua loa rồi ở lại luôn, quen nước quen cá mụ làm thuê cho dân trong làng. Làm nhà nào xin ngủ nhà đó. Năm sau mụ ta tậu được cái nghiệp không cao quá cây chuối xanh. Cái sản nghiệp nằm i ra đó, đầu mỗi ngày mụ van phải ạch gánh nước thuê.

Đã thế, vẫn mở miệng hoác như ông sành dựng vôi mà phân bua, kẻ lẽ,

— Ủi chào ông Trời bắt tui cực khổ — chứ tui cũng đồng đôi danh giá ba đời quan, Ông trời không thương. Cha tui bị tui Tây bắn chết. Ủi tui cũng bị bắn chết luôn. Em tui hẳn cũng không tha, bắn chết chết hết. Với những bắn chết hết và bắn chết hết, mụ ta lại toét hòng cười, ai cũng cho là điên điên tăng tăng,

Một người cũng dân di cư, có vẻ sành sỏi cho hay sớ dĩ mụ ra nông nổi ấy, bởi trước đây khi vào Nam với mấy người bạn con, nửa đường bị mấy thằng Tây đen chặn lại hăm hiếp đến ngất đi. Tỉnh dậy, về sau mụ cứ như quên hết trí nhớ, hóa ra ngơ ngơ, ngẩn ngẩn. Thế mà mụ cũng kiếm được tám chồng mới chết chứ. Lấy Cá Khê — chân vịt cho Xã Bưng. Cá khê dễ đã trên bốn mươi, chẳng buồn để ý tới ai, suốt ngày đi theo đít bầy vịt. Cũng chẳng ai thêm đã động tới lão, nên đã hai thứ tóc trên đầu vẫn ngủ khỏe một mình. Lão tỏ ra có biệt tài chăn vịt. Cứ cái dúi dài vừa chống thuyền vừa kêu cạp cạp, đi tới đâu vịt đi theo tới đó. Bốn mùa mỗi năm lão đồ bóng mình trên sông Vực ngoằn ngoèo. Lão quen thuộc từng ngõ ngách của Dương Xuân.

Một bữa lão đang kêu cạp cạp gặp mụ Kiệu gánh nước ngang qua. Dở chừng, mụ toét miệng: — Này chú, chú nói cái gì tôi nghe như vịt kêu?

— Tao đi chăn vịt. Cái con mẹ mày biết cóc chỉ mà xía vào.

— Tui nghe như vịt thì tôi nói.

— Tao đập cho một heo có mà bẻ óc.

Hai bên cãi qua cãi lại. Cá Khê cầm dùi chống phang vào lưng con mẹ xía miệng. Mụ Kiệu chẳng phải tay vừa, rút ngay đòn gánh. Nhưng làm sao chống nổi Cá Khê đã mấy mươi năm trời quen tay sử dụng khí giới này. Và lẽ ra mụ bị một trận ốm đòn. May có nhiều người cày ruộng gần đây giăng ra kíp. Duyên trời đưa đẩy, đây đưa trai giăng hồ kíp tứ chiếng lại gặp gỡ. Lần thứ hai này Cá Khê hăm hăm nhưng mụ Kiệu cười trừ. Khê đành bỏ đi, cho đến lần thứ ba thì tâm đầu hiệp ý.

Chẳng bầy về cưới hỏi mất công, không hôn thê hôn thú, lão Khê bình thân khiêng hết gia tài mình xuống thuyền, tay ôm vịt, tay xô đẩy ung

dung đem của cải đến nhà vợ. Nhưng mỗi tình xây bằng gậy với đòn gánh sao bền lâu được. Chừng một năm, mụ Kiệu không kèn không trống trời tối ra đi để Cá khê lại đó, chiều chiều là nhè kêu tên vợ mà chửi, rồi gãi phen phet vào ống chân đang teo dần như ống cây khô.

Không ngồi chợ, Dương Xuân tất thờ chỉ là bóng tranh im lìm mờ hồ tiếng chó sủa đêm. Dòng người bình thân đều nhịp theo thời khóa biểu đã định sẵn. những công việc cứ thế xoay quanh, thăm lạng qua nháy.

Ái mà hay được chữ ngờ. Dương Xuân bắt ngờ thay đổi như mụ Kiệu bỗng dưng ra đi. Mãi sau này người ta mới phát giác ra. Ái năm cho được bên cái thân xác đầy ghê ngứa và nặc mùi rượu. Một điều đáng nói i Cá Khê hồi nách không thể tưởng tượng được, còn hơn cả mùi hôi của bầy vịt.

Một ngày mưa rào, đất đỏ bết bùn, từng đoàn xe đồ xuống, có da đỏ tóc vàng, có da đen ngòm phơi răng trắng hếu, râu ria như rẽ tre. Trên khuôn mặt như chỉ còn chừa lỗ mũi, cái miệng thò và cặp mắt trắng dã.

Đàn bà một mạch chạy vào nhà gài cửa lại. Đàn ông núp sát kể rào giương mắt nhìn. Vật dụng tạp xuống. Hường vòng thép gài chẳng vòng riêng khung cái uy quyền của giống dân xa lạ. Dương Xuân bất định, chợt như núp mình sợ hãi, ngóng vào một tai biến chực như giáng xuống trên cái tinh mịch của mảnh đất tụ họp xây dựng bằng những bàn tay từ mọi miền. Phải nhường người lên nhìn thật rõ những gì sau giấy thép gai nằm giữa bãi đất trống đang cứ mỗi ngày mở rộng, ầu loang hết cả khu chợ tiếp giáp với đường rầy...

Vì thế, Dương Xuân không còn chợ, thò sản không còn đất bán, hết náo động từ ba giờ chiều.

Nửa tháng sau, ai đi ngang kẻ đường rầy chờ vợ, phải bịt mũi lợm giọng bởi mùi hôi xông lên ngùn ngụt từ đồng lông nằm đó, kếch xù.

Bầy con Hai Đĩnh làm quen với cái đồng này đầu tiên. Chúng phát giác ra trong đó không phải chỉ có lông, chỉ có mùi thối, có cả bánh ngọt, có cả quần, chúng vừa chạy vừa ló lếch thếch. Có cả cả những thứ thật lạ mà chúng chưa bao giờ biết đến.

Hết trẻ con đến người lớn. Đồng lon được ban ra. lợ xói tận đáy. Những bóng đen núp sau rào tre, một ngày, một ngày chợt tiến lại ngoài vòng rào thép gai và ngựa tay. Khoai tía bị lãng quên. Những luống đất bỏ hoang. Người dân đồ xô bối rối.

Một ngày bắt đầu Mặt trời đỏ rực trên lưng từng bóng lớn bóng nhỏ đang phom lưng tìm piếm.

— Kể từ số 4, Tuần báo CÔNG-LÝ HÒA BÌNH sẽ khởi đầu một truyện dài phóng tác của Phạm Đạt: Hường Mới

— Hường Mới được phóng tác từ một tiểu thuyết luận đề «L'assommoir» của Michel de Saint Pierre, một nhà văn đoạt nhiều giải thưởng của Hàn Lâm Viện Pháp.

— Quý vị độc giả đoán đọc Hường Mới ngày từ đầu đề biết:

— Cuộc dâng cao gay gắt giữa hai khuynh hướng bảo thủ và cấp tiến.

— Cuộc chạm trán nảy lửa giữa những tư tưởng cũ mới, đã đang và sẽ là trung tâm tranh luận giữa những con người đam mê, dẫn thân triệt để và cũng là một trường đầy hào hứng làm sáng tỏ sự chống đối căn bản của những xu hướng phát sinh từ lòng Giáo hội ngày nay.

C.L.H.B.

C ŨNG như phần đông các bạn trẻ khác ở Sài-gòn tôi thường chỉ được biết hết sức sơ lược về tình trạng các khu dinh điền thiết lập từ thời đệ Nhất Cộng Hòa. Cảm tưởng chung là sau ngày chánh phủ Ngô đình Diệm lật đổ thì chẳng còn ai chú ý đến chương trình dinh điền nữa. Vì người ta coi như đó là một chương trình riêng tư của ông Diệm, bây giờ ông Diệm ngã xuống thì nó phải xóa bỏ đi. Cũng như là đối với áp chiến lược vậy.

Tuy vậy, do một vài chi tiết đọc trên báo chí tôi đã đặc biệt chú ý tới khu dinh điền Võ Đắc — Tánh Linh thuộc tỉnh Bình Tuy, đó là vụ tranh chấp giữa Phật giáo và Công giáo tại đây. Tôi không còn nhớ rõ chi tiết của sự va chạm này, nhưng chắc chắn là nó đã xảy ra ở đây và đã từng gây sôi nổi một dạo trên báo chí và dư luận vào hồi năm 1964 dưới trào Nguyễn Khánh.

Và nay do một sự tình cờ kỳ diệu, tôi đã có dịp thăm viếng nơi đây gặp gỡ và hàn huyên công chuyện với đồng bào địa phương.

Đường đi thật là trần ai mệt nhọc, kể từ Long Khánh tới địa đầu xã Võ Đắc xa có chừng 50 cây số mà xe chúng ta đã mất tới 3 tiếng đồng hồ.

Từ Gia Ray trở đi toàn là đường rừng, hai bên lộ bị khai quang cháy sạch mà vắng tanh vắng lạnh, không một mái nhà, chẳng có bóng người.

Thỉnh thoảng lắm mới gặp một xe đồ cũ kỹ chở đầy nhóc hành khách và rau trái về Long Khánh.

Như vừa nói ở trên, sự tình cờ kỳ diệu đã đưa tôi tới quyết định đi về miền rừng xa xôi trái đường này. Mục đích của chuyến đi hết sức đơn giản, đó là tới thăm và phát quà cho đồng bào nghèo thuộc các xã Duy Tân, Uy Khiêm thuộc quận Tánh Linh nhân dịp Xuân Canh Tuất. Tặng phẩm gồm một số khá lớn quần áo do Cơ Quan Xã Hội Tín Lành Việt Nam cung cấp. Nhưng người đứng ra tổ chức việc phân phối này là Đại Đức Thích Trí Ngôn Giám Đốc Trường Thiện Phước ANO MA và tôi, một giáo dân.

Chỉ có một việc nhỏ như vậy, nhưng tôi không bao giờ có thể quên được tình thân hợp tác chân thành và hồn nhiên của người thuộc ba tôn giáo khác nhau, giữa một xã hội còn chứa chất đầy những mặc cảm, đổ kíp, ngờ vực lẫn nhau.

Từ xã Võ Đắc, xe chúng tôi phải mất hơn một tiếng đồng hồ băng qua con đường đất duy nhất để tới Xã Duy Tân. Tất cả các địa danh trong khu dinh điền rộng lớn thuộc lưu vực sông La Ngà này này đều phản ánh tinh thần «Nhân, Nghĩa, Lễ, trí tin» của người cầm đầu Đệ Nhất Cộng Hòa. Nào là quận Hòa Đức, xã Lý Đức, Chánh Đức Uy Khiêm Hiếu Tín, Lạc Tánh v.v.

Dân chúng tại đây hầu hết là bà con di dân từ miền Quảng Ngãi tới từ năm 1957, 58. Đa số Phật giáo. Cho đến năm 1963 nhờ chánh phủ dành ưu tiên cho các khu dinh điền, đồng bào ở đây đã tạo được một nếp sống tương đối có bảo đảm vững chắc. Đất đai màu mỡ, rừng cây nhiều nguồn lợi, ao hồ sông ngòi đầy đặc cá tôm. Với cần cù chịu đựng sẵn có của người miền Trung, dân chúng sau một thời gian định cư đã xây dựng được một căn bản sản xuất nhiều hứa hẹn. Tổng số dân chúng tại hai quận Hòa Đức và Tánh Linh chỉ có trên dưới 25.000 người, mà ruộng đất lên tới 4,5 ngàn mẫu tây.

Nhưng rồi những xáo trộn tiếp diễn sau khi chế độ Đệ I Cộng Hòa sụp đổ. Và khu dinh điền này đã thực sự bị bỏ rơi để một số xã đã lọt vào tay kiểm soát của Cộng Sản năm 1964-65. Mãi tới cuối năm 1965, quân đội Chánh Phủ mới giải thoát được các xã này. Nhưng Việt Cộng đã lôi kéo đi một số thanh niên đi vào trong rừng với họ. Và kể từ ngày đó đã thường xảy ra thảm trạng anh em ruột trong một gia đình bắn chết nhau.

Vì mất an ninh như vậy, nên có một số gia đình đã tìm cách di chuyển đi nơi khác. Chỉ còn những gia đình không biết đi đâu được mới phải ở lại thôi. Và họ đã ở lại một cách anh hùng, tiếp tục cuộc sống của người nông dân cần cù làm bụng với mồ hôi, nước mắt giữa mảnh đất quê hương mà định mệnh đã dành cho họ.

Tánh Linh

Về tình hình sản xuất, thì dân chúng xã Duy Tân cho biết hiện rất dư gạo lúa, heo bò rau trái. Nhưng không làm sao chuyên chở ra ngoài được. Cho nên giá nông sản rất hạ. Vào hồi giáp tết, trong khi giá gạo ở Saigon là 5000đ một tạ, thì ở đây chỉ 2.400đ thôi. Gà vịt heo bò và cả trâu kéo cây rế ẽ hẽ! Cho nên nhiều nông dân chán nản không muốn sản xuất nữa. Ông quận trưởng tánh Linh cho biết chỉ riêng 4 xã trong quận vụ mùa rồi đã sản xuất dư trên 300 tấn gạo có lẽ cung cấp ra ngoài.

Nói là thộc tỉnh Bình Tuy, nhưng vì đường xá tắc nghẽn, sự giao thông với tỉnh lỵ chỉ có thể thực hiện được qua ngã Gia Rai — Phan Thiết xa tới trên 100 cây số. Chỉ có nhân viên chính quyền cấp Quận có thể đi được vì nhờ trục thẳng. Chả trách gì Đức Cha Thuận phải than phiền là liên lạc với con chiên của Ngài ở khu vực này thật khó hơn là liên lạc với người ở mãi bên Pháp, bên Đức.

Nạn bắn sê hoặc bắt cóc nhân viên xã ấp vẫn thường xảy ra, về chung quanh là rừng núi um tùm khó mà kiểm soát hoàn toàn được. Cách đây trên hai năm, Cha Cảnh, Chánh Sở họ Duy Tân trong khi đi thăm viếng bồn đạo đã bị bắt mất tích tại quãng đường ngang Núi Ông. Mới đây có người vô trong rừng và gặp chiếc xe môtô của Cha để dưới gốc cây lớn đã hoen rỉ hết.

Ban đêm dân ông con trai thường phải bỏ nhà vô ngủ tại nhà Chùa hoặc nhà thờ để còn sống chết gần bó với nhau noíchồn tôn nghiêm. Tôi có gặp mấy em nhỏ tuổi 15, 17 ở xã Duy Tân trong đám người ngủ trong Chùa. Các em than thở chẳng còn biết tương lai ở nơi này ra sao nữa. Đời sống khấp kình như trên một hoang đảo. Khó hy vọng thoát ra khỏi.

Nhiều em đã xung phong đi lính để có dịp bay nhảy vô Saigon cho biết đó đây. Cả một quận Tánh Linh dân cư trên 10.000 người, mà chẳng có được mấy em học qua được bậc Trung Học Đệ Nhất Cấp, vì làm gì có trường gần nhà mà đi học. Và như vậy khi tới 18 tuổi thì chỉ còn cách là chạy chốt vào nghĩa quân hay đi phương quân hoặc làm binh nhì trong Quân Đội chánh quy là cùng.

Các ông bà già chỉ có một mong ước là làm sao mau sớm có hòa bình để con cháu được đoàn tụ, và có dịp kéo nhau về thăm phần mộ cha ông ở ngoài xứ Quảng.

Thật vậy, chỉ có Hòa Bình mới giải thoát được những lo âu khổ cực của đám người đi dân lương thiện ở khu vực xa xôi hẻo lánh này.

Hòa bình...

(Tiếp theo trang 5)

Ngôi Lòi, và bằng Pháp lực mình, tức Thánh linh Phải thiên chúa đã sáng tạo nên một vũ trụ có cả trời lẫn đất, có cả vật bơi dưới nước lẫn vật bay trên không trung, ở ngay chính con người, Thiên chúa đã làm nên họ nam giới và nữ giới.

Cho nên, vừa giống nhau, sự vật lại vừa khác nhau nhờ đó bù trừ lẫn cho nhau, để tất cả được cũng cố và sinh hóa nhịp nhàng. Phải, trong khoảng chất bao giờ cũng có giao hòa giữa những điện lượng âm dương, và giữa động vật, sự giao hòa âm dương càng rõ rệt hơn, và trên một bình diện sống. Nói chỉ đến tình yêu vợ chồng và tình mẫu tử, chúng là những liên hệ sâu xa nhất, chúng tạo nên sự hợp nhất vững chắc của gia đình ngay ở chính chỗ mà người ta khác hẳn nhau và tương phản nhau.

Ngoài gia đình ra, người ta còn có thể là « vợ chồng », « anh em » và « mẹ con », Nghĩa là âm dương đối với nhau một cách nào đó trong rất nhiều địa hạt. Đó là khi người già cần đến sinh khí của trẻ thơ để yêu sống người giàu cần san sẻ sang cho người nghèo để trở nên phong phú thực nơi tâm hồn mình và người đau khổ cần đến những chiếc khăn lau nước mắt, trong lúc mà chính những chiếc khăn này, tức tâm hồn kẻ chia buồn, cũng được « lên hương » nhờ nghĩa cử đó. Nhất là trong hoàn cảnh chiến tranh tàn tạc ngày nay, chúng ta càng có nhiều cơ hội san sẻ cho nhau tình thương cùng với nắm cơm manh áo nhờ đó gây nên một niềm thông cảm sâu xa, và đồng thời biến đổi xã hội này thành một thiên đường hạnh phúc cho tất cả.

(Còn một kỳ)

Điểm người... điểm ngòm. Điểm người... điểm ngòm.

con đường dã thú

Phiếm Luận của GÃ CAY

Khổ quá

— « khổ quá » tiếng kêu thực sự của thành dân chứ không phải « khổ qua » trong một bản tân nhạc: « Em làm khổ qua » đâu...

Này nhé, khổ quá thứ nhất: đồng bào mình theo Phạm Duy « diu nhau về bên kia thế giới » hơi nhiều. Hai mươi năm năm uỳnh nhau với Tây, với Tàu, với Nhật, với Vem, con số nhập cuộc với Diêm Vương vượt ra ngoài sổ thống kê.

Thằng dân khổ quá vì những địa ngục trần ai: Phòng nhì, Lý bá Sơ, mật vụ, Cóm chim, côm nôi: đánh đấm thấy mẹ!...

Cái khổ gần nhất là nỗi đoạn trường kiếm ước. Khổ vì « tiền giấy lộn ». Nghèo mà ham. Nghe thiên hạ nói tiền triệu như bạc các ngày nào... Mẹ kiếp, chiến tranh, loạn lạc toàn là tiền triệu phú Phun ra toàn hơi tanh tưởi của giấy lộn. Giấy Trần hưng Đạo xếp cao hơn, dài hơn vú bà triệu... Thế mà còn kêu khổ quá!.. khổ quá!.. khổ ở cái cái khổ nào.

Bộ muốn leo lên hàng Tỷ phú như bọn buôn và li bạc ra ngoại quốc sao?

Mặt thằng nào chống nạng đi cà nhắc thì cứ cà nhắc... thằng nào nhanh chân lẹ miệng nâng bi đi cửa sau luôn công trước, trèo tường lọt giậu, gian lận trộm cắp thì cứ việc lấy giấy bạc mà đi cầu!...

« Cho tôi được một lần »

Khổ vì cơm áo chưa đủ, còn khổ vì chút công danh. Mỗi lần bầu cử, khối anh tập tễnh... thấp thỏm... đánh hơi cử tri như khuyển tìm « vàng » Thăm thì lời nguyện cầu:

— « Cho tôi được một lần ».

Chỉ một lần làm nghị sĩ, làm dân biểu, làm hội đồng... là trúng mồi, là chắc ăn rồi...

Tiếng kêu van thăm lạng này chắc phải thiết tha gấp trăm lần tiếng ca Lê thu hoặc Uyên Phương!...

Khổ vì cái lá đa.

Càng ngày, Khổng... Mạnh càng được đời cho đi nghĩ mát... Kỹ thuật thoát y trên sân khấu càng ngày càng tiến « mạnh » và « bạo ». Vũ nữ cần chú ý đến vài vóc rườm rà, mắc mớ, hao tiền tốn mỗ hôi, cứ việc bắt chước bà Tô Eve khoe của trời cho.

Nhưng. Ở đời vẫn có cái chữ « nhưng » ác nghiệt ấy. Vì cái tật thích khoe... lá đa, nên nhiều khi đã phải khổ.

Hai cô vũ nữ thoát y giòng thoàng phải ngụ đường Trần Quốc Toàn, sau khi cho thiên hạ « xem » hơi kỳ cái... lá đa của mình nên mới đây đã bị mấy ông trời đánh tìm tới nhà cướp tiền lại cướp luôn cả... lá đa. Thật tội cho các cô!

Khổ lây cho Khái Hưng!

Theo tin tức các báo, trong một đêm văn nghệ tại Bình Định đang lúc mãn kịch giết chồng, phóng tác theo tiểu thuyết của Khái Hưng, đến hồi gây cấn, hai nữ khán giả bên lên tấn đứng dạng chân trên hai chiếc ghế thành hình chữ A để coi chớ rõ, bất ngờ có mấy chàng « Phải giỡn » quên phéng mất diễn viên trên sân khấu lại đi rọi đèn pile qua ống « hồng quân » để tìm coi trên đỉnh bình yên của hai chữ A có cái gì là siêu nghệ thuật không...

Hai chàng Lưu Nguyễn thời nguyên tử lạc đường thiên thai, bỗng lãnh đủ mấy cú đá song phi do tiên nữ phóng ra lẹ như gió thoảng mây ngàn, hiển hai chàng lẫn cù ra đất. Hai dòng suối đào từ lỗ mũi ào ào chảy ra lai láng. Cũng lại vì, cái lá đa mà khổ! Chắc dưới suối vàng hương hồn Khái Hưng phải than thở:

— Khổ quá! cái nào chẳng thế!...

Kể ra thì còn muốn vào cái « khổ quá ».

Gã Cay, hề nhắm mắt thì thôi, chứ mở mắt lúc nào là y như nghe phải tiếng ca họ Chế... họ Trang... Hề nhảy khỏi giường lúc nào là y như đụng đầu phải trăm ngàn tia Laser khổ quá! khổ quá!...

GÃ CAY

Tin đi tin lại Tin đi tin lại Tin đi tin lại

● Các ông Nguyễn đình Cung, Bùi Phát, Lê văn Hồng, Tân chí Linh, Lê Viện An Lạc và các em Trần duy Lý, Nguyễn quang Văn, Đào thị mỹ Hạnh, Gia Định: Quý ông và các em cho biết đã được đọc quảng cáo của tuần báo Công lý Hòa bình trên báo Xây dựng cũng như đã thấy những bích chương loan báo vậy mà cho đến nay tại quê hương vẫn chưa nhận được số đầu, hoặc có nhận được thì lại không đủ phân phát. Chúng tôi xin trả lời chung là chưa dự trữ được mức nhu cầu của độc giả, hơn nữa vấn đề bông giấy chưa được nhà nước thỏa mãn, nên số phát hành đầu chúng tôi chỉ in có hạn nên nhiều nơi, kể cả những xứ ở thủ đô và vùng Gia Định đã không được cung cấp báo đầy đủ. Chúng tôi thành thực cáo lỗi cùng quý độc giả và hy vọng kể từ số hai, tuần báo của chúng ta sẽ được phân phối điều hòa trên toàn quốc.

● Ông Trần Đại Bằng, Nha Trang: Việc đặt người đại diện tại các địa phương hiện đang được nhóm chủ trương nghiên cứu. Cũng vì chưa có người đại diện chính thức, nên trong số đầu tại Nha Trang chúng tôi chỉ gửi ra được có 100 số. Riêng phần ông, chúng tôi hy vọng sẽ được ông góp cho những ý kiến quý báu về vấn đề phát hành tuần báo Công lý Hòa Bình tại quê hương.

● Em Bùi Kim Bằng, Xóm Mới Chuyện gần « Người khai phá » của em chúng tôi đã nhận được. Hiện anh Tổng thư ký đang đọc và sẽ trả lời em trong những số tới. Mong nhận được thêm những sáng tác mới của Em. Chúc em may mắn trong kỳ thi năm nay.

● Bà Trần Thị Hảo, Biên Hòa: Tuần báo Công lý Hòa Bình xin ghi nhận lòng tốt của Bà.

Tuy nhiên, chúng tôi cùng xin minh xác là chúng tôi không hề cử một ai đi để xin ủng hộ. Việc ủng hộ tuần báo, nếu có, chỉ thể hiện bằng cách mua báo, cổ động thêm người mua báo mà thôi. Hiện chúng tôi đang phát động chiến dịch mua báo dài hạn tại khắp các địa phương. Như Bà đã biết giá mỗi số báo lẻ là 10 đồng và giá mua năm là 500 đồng. Mọi việc mua báo dài hạn sẽ được điều chỉnh bằng biên lai chính thức của ban Trị Sự. Xin Bà cho biết chi tiết về địa chỉ để chúng tôi tiện gửi báo.

● Ông Đinh Quang Dậu, Trung Chánh: Hiện Giáo Sư Nguyễn Long Thăng đang giúp chúng tôi việc phát hành tuần báo CLHB tại quê hương. Nếu được sự tiếp tay của ông chúng tôi rất hoan nghênh. Về những ý kiến xây dựng của ông chúng tôi xin ghi nhận và sẽ thỏa mãn khi có điều kiện. Đa tạ.

● Giáo Sư Nguyễn Long Thăng, đường Bùi Chu, Trung Chánh: Nhóm chủ trương thành thực cảm ơn Giáo Sư đã có mỹ ý giúp đỡ việc phổ biến tuần báo của chúng ta tại địa phương. Xin Giáo sư cho biết nhu cầu của độc giả tại Bùi Môn, Trung Chánh. Xin Giáo Sư lưu ý cho vấn đề tìm độc giả dài hạn. Số hai vẫn chỉ gửi tới Giáo Sư được có 50 số mà thôi. Kính chúc Giáo sư những ngày hè vui khỏe đề phụng sự.

● Các em Điện, Thiệu, Loan, Hồng, Linh Hải: Muốn liên lạc ban trị sự, các em có thể tới Báo quán tại số 205 Hai Bà Trưng trong các ngày thứ tư, thứ năm, thứ sáu, và thứ bảy từ 8 đến 10 giờ. Cho biết địa chỉ rõ ràng để tiện việc liên lạc.

Người đưa tin

từ Vatican...

Đức Giáo Hoàng Phaolô VI mừng lễ kim khánh linh mục

LA MÃ 7-5 (KIPA) Vào ngày lễ Chúa Thánh Thần 17-5, Đức Thánh Cha sẽ dâng lễ trọng thể kỷ niệm 50 năm ngày thụ phong linh mục. Buổi lễ sẽ được cử hành tại một tiền nhà thờ Thánh Phêrô cùng với lễ truyền chức cho các đồng linh mục.

* Xin Chúa gìn giữ Người, cho người nhiều sức mạnh và đừng để Người sa vào tay quân thù.

Kẻ giết Thánh Maria GORETTI đã từ trần.

LA MACERATA 7-5 (KIPA).— Alessandro Serenelli, người đã giết Thánh nữ Maria Goretti vừa mới từ trần tại nhà dòng Macerata hưởng thọ 88 tuổi.

Kẻ sát nhân đã dùng dao đâm vào bụng Goretti vào năm 1902 vì Goretti đã cương quyết cự tuyệt của y. Serenelli bị kết án 20 năm tù; nhưng đã được phóng thích vào năm 1929.

Maria Goretti đã được phong thánh vào năm 1950.

Tuyên ngôn của các Linh mục Á Căn Đình

Á CĂN ĐÌNH 125 linh mục Cấp tiến thuộc Phong Trào Linh Mục ủng hộ thế giới độc lập đã công bố bản tuyên ngôn «Cương quyết bất bô chế độ tư bản và gia nhập phong trào cách mạng xã hội để thắng tiến con người mới».

Các linh mục này cũng xác nhận ý chí cương quyết thuộc Giáo Hội Công Giáo như đã xác định tại Công Đồng Vatican 2.

Đức Thánh Cha kêu gọi Hoà Bình ở Đông Dương

LA MÃ 6/5 Nhân dịp tiếp phái đoàn hành hương Việt Kiều, Đức Thánh Cha đã kêu gọi Hòa Bình tại Đông Dương.

Ngài nói «cuộc chiến tranh mới lan rộng thêm càng làm tăng nỗi khổ cực và số nạn nhân. Một người cần phải cầu nguyện để hỗ trợ cho những vị đang hoạt động chân thành cho nền Hòa Bình».

Bốn linh mục Y pha nho bị trục xuất

BOLIVIE 6-5. — Bốn linh mục Y Pha Nho vừa bị giáo quyền trục xuất khỏi xứ Bolivia vì lý do «thiên tả». Các linh mục này trước đây vẫn giảng đạo tại các khu vực ngoại ô thành phố Cochabamba.

Thông cáo của Ủy Hội Pháp Quốc «Công Lý Hòa Bình»

BALE 6-5 Trong lúc nước Pháp đang thảo luận về kế hoạch thứ VI, Ủy hội pháp quốc «Công Lý Hòa Bình» đòi hỏi phải ghi vào kế hoạch chủ trương liên đới thiết thực với quốc gia đang mở mang.

Thông cáo đòi nhà chức trách phải xác định rõ một chương trình giúp đỡ các nước đang mở mang một cách thiết thực và tôn trọng quyền lợi chủ yếu của các nước này.

Trao đổi ngoại giao giữa Tòa Thánh và nước Nigeria.

LA MÃ 4-5. — Bốn tháng sau ngày thăm lịch Bafra kết liễu, mối giao hảo giữa Tòa Thánh Vatican và nước Nigeria đang được cải thiện.

Trong cuộc hội đàm với Đại sứ Garba xứ Nigeria, Đức Thánh Cha đã quyết định trao đổi liên hệ ngoại giao với xứ này trên cấp bậc Sứ Thần và Sứ Quán.

Đức thánh Cha giúp Việt Kiều ở Cambốt.

LA MÃ 28-4 Qua trung gian Bộ Truyền Giáo Các Dân Tộc, Đức Thánh Cha vừa mới gửi tặng 10.000

mỹ kim để giúp đỡ Việt Kiều ở Cambốt đang lâm vào tình trạng khó cực vì chính sách «Cấp Dưỡng»

Thư tín của người Do Thái tại Nga Xô

LA MÃ 28-4 Một bức thư do nhóm người Do Thái ở Nga Xô gửi cho ông U Thant Tổng Thư ký Liên Hiệp Quốc vừa mới bị mật được đem tới La Mã.

Trong thư có đoạn tố cáo nhà cầm quyền Nga Xô đã cản trở không cho người Do Thái trở về xứ ISRAEL. Giáo sư Elia Toaff đã nhấn mạnh đến sự kỳ thị chống lại 3 triệu người Do Thái ở trên đất Nga Xô.

Đài Phát thanh Vatican phân đối Quân đội Cambốt

CAMBỐT 2-5 (Fides). — Đài Phát thanh Vatican mới tuyên bố «Quân đội Cambốt đã tự làm mất uy tín của mình khi bắt thường dân Việt kiều làm bia đỡ đạn» cũng như tâu sát Việt kiều rồi thả xuống sông Cửu Long. «Nhân danh nhân quyền».

Tại sao lại không thể phân đối một hành động dã man như vậy được?

Tình trạng giáo dân ở Cambốt.

CAMBỐT 2-5 (FIDES). — Hiện chỉ có trên 62.000 người Công giáo trong tổng số 6.500.000 người tại xứ là Cambốt chưa được 10%.

Trong tổng số 62.000 giáo dân, người Cambốt gốc Việt Nam đã chiếm tới 89%, còn người Khơ Me chỉ có 3% thôi.

Có tất cả 77 linh mục, 44 sư huynh 266 nữ tu và 82 thầy giảng được phân phối trong 3 địa phận công giáo ở Cambốt.

Phụng sự Thiên Chúa, phụng sự con người.

ANGOULEME (TTCC). — Trong một thư luân lưu, Đức Cha Keratrer, Giám Mục địa phận Angoulême, đã đề cập đến tình trạng người ta quên phụng sự Thiên Chúa Đức Cha viết:

Thời đại chúng ta hiện nay người ta thiên về phụng sự con người, đến độ quên cả phụng sự Thiên Chúa. Dĩ nhiên phụng sự con người là bổn phận trọng yếu của người Công giáo. Không ai có thể yêu mến Thiên Chúa, nếu không thương yêu mọi người là anh em với mình. Nhưng như câu phụng sự Thiên Chúa cũng là bổn phận cốt yếu con người:

không ai có thể yêu thương anh em mình, nếu tình yêu đó không giúp họ tới gần Chúa hơn. Thiên Chúa bị xúc phạm khi phẩm giá con người bị khinh khi. Hoàn hảo tất cả những cố gắng phục vụ con người, nhưng con người sẽ ra quê quặt, phân bội, nếu không tới được Thiên Chúa, Đấng đã tạo thành con người. Đức Cha kết luận, Vinh hiển Thiên Chúa là con người sống thánh thiện, phát triển — nhưng sự sống đó con người dùng quên là phải nhận Thiên Chúa tạo thành.

Thành lập Hội Đồng thường trực các Tôn giáo trên thế giới

GENÈVE (TTCC). — Một hội đồng thường trực về các Tôn giáo trên thế giới đã được thành lập, nhân dịp hội nghị thượng đỉnh Tôn giáo lần thứ 2 tại Genève tháng vừa qua, trước sự diện diện của đại biểu các tôn giáo Kitô, giáo và không Kitô giáo.

Hội đồng thường trực có nhiệm vụ triệu tập các hội nghị Tôn giáo thượng đỉnh khác, nhằm mục đích xây dựng một cộng đồng thế giới duy nhất, dựa trên mối liên lạc tôn giáo.

Qui Chế mới về các cuộc hôn nhân khác đạo.

ROMA (TTCC). Ngày 30-4-70, Giáo Hội Công Giáo đã cho phổ biến trên khắp thế giới bản Qui Chế

về các cuộc Hôn Nhân khác đạo. Bản Qui Chế này không những liên hệ riêng đến người Công giáo, nhưng còn liên hệ đến tất cả những người thuộc các Tôn giáo khác, trong trường hợp có người kết hôn với người công giáo.

Bản Qui Chế mới này ấn định trong 17 điểm những qui luật, mà các cuộc hôn nhân khác đạo phải theo để cuộc hôn nhân được hợp pháp, hữu hiệu, và đem lại sự hòa hợp tốt đẹp.

Theo Qui chế này, các cuộc hôn nhân khác đạo cần phải có phép chuẩn của Đấng bản quyền sở tại mới được hợp pháp, (nếu 2 bên cùng có chịu phép Rửa tội), hoặc hữu hiệu (nếu một bên có Rửa tội, một bên không). Con cái sinh ra phải được giáo dục theo giáo lý công giáo. Bên không công giáo phải bày tỏ sự chấp nhận rõ rệt các điều kiện trên. Hôn nhân phải áp dụng theo luật Giáo hội hiện hành và hôn lễ phải cử hành theo nghi thức công giáo mà thôi.

Bản Qui Chế mới trên đã được Đức Giáo Hoàng Phaolô VI, ký ngày 31-3-70, và sẽ được chính thức áp dụng từ ngày 1 tháng 10 sắp tới. Nguyên văn bản dịch qui chế này sẽ được phổ biến trong một ngày gần đây.

Truyền Hình Công Giáo tổ chức cuộc thi sáng tác Bộ Môn Kịch.

SAIGON (TTCC). — Chương trình Ánh Sáng Phức Ám tổ chức cuộc thi sáng tác kịch phẩm cho Truyền Hình Công Giáo, với thể lệ như sau:

— Đoàn kịch thời lượng diễn xuất từ 15 đến 20 phút — Trường kịch từ 20 đến 40 phút. Đề tài: về các vấn đề công bình bác ái, tình yêu, gia đình, xã hội v.v. Nội dung: nếu cao tính thần công giáo, chỉ khi anh hùng, xả thân đạo vào đời. Thời gian nhận tác phẩm sẽ từ tháng 5 đến tháng 11-1970. Số có nhiều phần thưởng giá trị được trao tặng, dịp nhạc hội Giáng Sinh 70 sắp tới: mọi liên lạc chi tiết xin tiếp xúc với Linh Mục Vũ Quang Tuyền, 72/12 Nguyễn Đình Chiểu, Saigon.ĐT 41366.

Hội nghị các Đức Giám Mục Giáo Tỉnh Miền Trung

HUẾ (TTCC). — Trong 2 ngày 23, 24-4-70, các Đức Giám Mục thuộc Giáo tỉnh Miền Trung đã hội nghị, dưới quyền chủ tọa của Đức Cha Nguyễn Kim Điền, Giám Mục Huế kiêm Tổng Giám Mục Giáo tỉnh miền Trung.

Nội dung chi tiết cuộc hội nghị chưa được tiết lộ, nhưng theo nguồn tin đáng tin cậy, trong 2 ngày nói trên, các Đức Giám Mục đã thảo luận về vấn đề giáo dục chúng sinh đại chúng, tổ chức phong trào công lý hòa bình, và những vấn đề mục vụ thời sự quan trọng khác.

Tướng nên biết, Giáo tỉnh miền Trung gồm có 6 địa phận: Huế, Đà Nẵng, Qui Nhơn, Nha Trang, Kon Tum và Ban Mê Thuột.

Lễ đặt viên đá đầu tiên Thánh Đường Bình An.

SAIGON 10-5 (CLHB). — Sáng chủ nhật 10-5-1970, Đức Tổng Giám Mục Phaolô Nguyễn Văn Bình đã tới chủ tọa Lễ Đặt Viên Đá Đầu Tiên nhà thờ BÌNH AN, Quận 8 Saigon.

Linh mục HOÀNG QUỲNH Chánh xứ BÌNH AN đã cho biết lễ ngôi thánh đường mới này sẽ rộng 30 thước dài 40 thước, xây cất bằng bê tông. Nhờ sự đóng góp của gần 500 giáo dân trong xứ, việc xây cất hy vọng sẽ hoàn thành trong vòng hơn một năm.

Tham dự buổi lễ này, ngoài Đức Tổng Giám Mục chủ tọa, người ta còn thấy ông Chủ tịch Thường Viên Nguyễn Văn Huyền, Cựu Thiếu Tướng Lâm Văn Phát, quý vị Dân Biểu quý vị đại diện Chánh quyền địa phương, rất đông, Linh mục và toàn thể giáo dân trong xứ.

Sáng nghị lễ Đức Tổng Giám Mục và quý quan khách đã tới tham dự Buổi Tiệc Trà tại Trung Tâm Xã Hội Bình An ở phía bên trái nhà thờ. Nhân dịp này các đoàn thể thanh thiếu niên Công giáo do Linh Mục Đinh công Huỳnh điều khiển đã trình diễn một chương trình văn nghệ thật đặc sắc, được mẫu què hương dân tộc này.

Tức khi bế mạc, Vị Đại diện

giáo dân xứ Bình An đã ngỏ lời cảm ơn tất cả quan khách đã đến dự lễ đặt viên đá dự tiệc trà và ghi sổ vàng lưu niệm dâng cúng vào công xây cất thánh đường Bình An.

Cử Hành Ngày Thế giới Truyền Thông Xã Hội

SAIGON (TTCC) Hối 5 giờ chiều Chúa Nhật 10-5-70, Thông Tin Công Táo Việt Nam đã long trọng tổ chức buổi lễ cử hành Ngày Thế Giới Truyền Thông Xã Hội lần IV, tại hội trường Taberd Saigon, dưới quyền chủ tọa của Đức Cha Nguyễn Văn Thuận, Giám Mục Nha Trang, Kiêm Chủ tịch Ủy Ban Giám Mục về các phương tiện Truyền thông xã hội.

Hiện diện trong buổi lễ, người ta nhận thấy có Ông Nguyễn Văn Huyền, Chủ tịch Thường Nghị Viện, Ông Ngô Khắc Tinh Tổng Trưởng Thông Tin, một số Quý vị nghị sỹ Dân Biểu Quốc hội Đại diện Ngoại giao đoàn, Quý Vị Giám đốc và Chuyên viên các cơ quan Thông Tin Báo chí, Điện ảnh, Truyền thanh, Truyền hình trong nước và ngoại quốc, các Linh mục Dòng Triều, nam nữ Tu sĩ, Quý vị quan khách và một số Nghệ sỹ, ca sỹ.

Mở đầu chương trình buổi lễ, Cha Sở Vương cung thánh Đường đã tuyên đọc Bức sứ điệp Đức Giáo Hoàng Phaolô VI, về ý nghĩa ngày TTXH 10-5-70, và chủ sự lễ nghi phụng vụ Lời Chúa theo tài liệu của Thánh Bộ Phương Tục ban hành. Thông Tin Công Giáo đã cho phổ biến hai tài liệu này trong buổi lễ cũng như tại các địa phận trong toàn quốc. — Sau đó, Đức Cha Nguyễn Văn Thuận đọc một bài diễn văn quan trọng về TTXH và giới trẻ. Linh mục Nguyễn duy Vi, Giám Đức Thông tin CCVN đã trình bày sinh hoạt của ngành TTCCVC từ ngày được Hội đồng Giám mục VN chính thức thành lập 22-1-44 đến nay. Sau phần nghi lễ tôn giáo là cuộc trao tặng ấn phẩm «Cải Tà Giáo Dục» của cơ quan Văn hoá

nhật 3-5-70. Linh mục Nguyễn tiến Huỳnh, Giám đốc Học chánh địa phận đã cho biết tổng quát về hiện tình giáo dục địa phận Huế:

Số trường CG trong địa phận Huế, có 17 trường Trung Học, có 5 trường trong số này có mở Đệ II cấp. Có 67 trường tiểu học, trong số này có 25 trường chỉ mở sơ học.

Số học trường Công giáo: Trung Học có 5.791, gồm 3339 học sinh CG, 2592 ngoài CG, tức 41,36%. Tiểu học: 19.892 học sinh gồm, 10.102 CG, 9.750 ngoài CG, tức 45,26%.

Số sinh viên theo các phần khoa đại học quảng chừng 150 người. Bách phân là 50% của toàn thể sinh viên đại học Huế.

Lễ khánh Dòng tại Tu viện mền Thánh giá Thủ Thiêm.

THỦ ĐỨC (TTGG). — Hồi 7g ngày 11-5, Tu viện mền Thánh Giá Thủ Thiêm đã tổ chức lễ khánh dòng cho 9 nữ tu và mừng kỷ niệm khánh bặc của 9 Bà lễ khánh vàng của 5 bà.

Buổi lễ được khởi mạc bằng thánh lễ đồng tế dưới sự chủ tọa của Đức Tổng Giám Mục Saigon, với sự hiện diện của Đức Cha địa phận Phú Cường, chừng 500 Giáo sỹ. Tu sỹ các Dòng và thân nhân các Nữ tu. Đức Tổng Giám Mục đã chủ sự lễ nhận lời tuyên khấn mặc áo cho 9 nữ tu, sau đó tiếp Phúc âm thánh lễ. Linh mục Gagnen, Dòng Chúa Cứu Thế đã diễn giảng. Các nữ tu đã được mặc y phục canh tân theo CD Vatican II.

Quá Trình hoạt động của Viện Đại Học Đà Lạt.

ĐÀ LẠT (TTCC). — Nhân dịp dự lễ ban giao chức vụ Viện Trưởng Viện Đại Học Đà Lạt, giữa LM Nguyễn Văn Lập, và LM Lê Văn Lý, chúng tôi được Văn phòng của Viện cho biết sơ qua về quá trình hoạt động của Viện Đại Học Đà Lạt như sau:

Viện Đại Học Đà Lạt được thiết lập từ tháng 7 năm 1958. Hồi tháng 1, 1969, Viện đã tổ chức lễ kỷ niệm 10 năm rất long trọng. LM, Nguyễn Văn Lập được cử về làm Viện Trưởng từ năm 1961. Khi nhậm chức LM Viện Trưởng cho biết Viện mới có chừng 200 sinh viên, và 10 người trong ban giáo huấn. Năm khóa 1969-70, viện đã phát triển khá quan, với con số 3300 sinh viên và 180 Giáo sư.

L.M. Cao Xuân Túc, cha chính địa phận Thái Bình đã qua đời

L. M. D. Cao Xuân Túc, cha chính địa phận Thái Bình đã qua đời tại nhà Hưu Dưỡng Dưỡng Công, Thủ Đức.

Lễ an táng đã được cử hành trọng thể hồi 8 giờ sáng Chúa nhật 10-5-70. Tuần báo CLHB đã đặc cử Anh Tổng Thư ký dự tang lễ cha chính. Nhân dịp đau đớn này, chúng tôi xin thành thực chia buồn cùng quý Cha và Giáo dân địa phận Thái Bình đặc biệt giáo dân các xứ Trung Đông, Thanh Châu. Xin Chúa cho Linh hồn Dominicô được sớm về nước Trời.

In tại Nhà in CARITAS 289 Hai Bà Trưng Tân-Định — SAIGON

Giấy phép số 485/BTT/NC/HC ngày 9-4-70

đến Việt Nam

Tháng Tư, Sài Gòn thu được góp vào quỹ cứu trợ Việt kiều tại Cambốt. Buổi lễ được chấm dứt sau nhiều màn trình diễn ca vũ nhạc của các ban Sóng Thần, Trùng Dương, Têrêxa, Văn Đức v.v.

Kỷ Niệm 50 năm thành lập Trường Nazareth.

ĐÀ LẠT (TTCC). — Các nữ tu Dòng Thánh Phaolô de Chartres tại Đà Lạt đầu tháng vừa qua đã tổ chức lễ kỷ niệm 50 thành lập trường Nazareth.

Đức Cha Nguyễn Văn Hiền Giám Mục Đà Lạt đã tới chủ tọa buổi lễ và cắt băng khai mạc phòng triển lãm dưới sự hướng dẫn của Mẹ Bê Trêna Fatrice.

Nhiều quan khách đạo đời, đa số là các nhà giáo dục đã tham dự buổi lễ, và cũng đi xem phòng triển lãm với Đức Cha chủ tọa. Gian hàng nữ công, trưng bày những đồ đan thêu, thủ công nghệ bằng tre, mây và các đồ chơi đã được quan khách đặc biệt chú ý và ngỏ lời khen ngợi.

Trong dịp này Đức Giám Mục Đà Lạt đã cử hành thánh lễ đồng tế tại nhà nguyện trường Nazareth, và và nghe ban Giám Đốc trình bày tình hình hoạt động của trường. Buổi lễ được kết thúc bằng một tiệc trà, có trình diễn văn nghệ, do các nữ sinh nhà trường đảm trách.

Hiện tình Giáo Dục Địa Phận Huế.

HUẾ (TTCC). — Nhân ngày học đường công giáo được cử hành chúa

Mỗi số 10đ00
Một năm 500đ00

Ngân phiếu đề tên: TỐNG VĂN BÌNH
Thư từ bài vở đề: TRẦN NGỌC VÂN
Địa chỉ 289, Hai Bà Trưng — SAIGON